SUFOI ©
ufo-nyt
45. årg. 2003 3. kvartal Nr. 3

Next Stop Mars

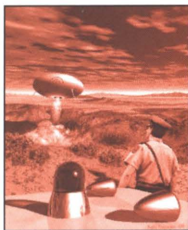
Er ufoer levende væsner?

Mystisk væsen fundet i Østrig

Ukendt objekt ved rumstationen

Verdens bedste ufo-observation?

Kari Rajanen -99

Forsiden:
Den 24. april 1964 klokken 17.45 så politibetjent Lonnie Zamora et ægformet fartøj uden for byen Socorro i staten New Mexico. Ved siden af fartøjet stod to små væsner i hvide dragter! - En nærobservation af 3. grad, som det amerikanske flyvevåben efter grundige undersøgelser ikke kunne forklare. Der dukker fortsat nye oplysninger og hypoteser op om den snart 40 år gamle hændelse. De nye aspekter i sagen behandles i dette nummer i to artikler skrevet af hhv. Patrick Huyghe og David E. Thomas.
(Tegning: Kari Rajanen)

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.ufo.dk*
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Copyright:
© SUFOI 2003
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: *oleh@post1.tele.dk*

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Kari Rajanen

Produktion:
Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2003 er kr. 262,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 332,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2003-2007 incl.) for kr. 1.310,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.660,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 2820 Gentofte ❍ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål
1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde
Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser
Kim Møller Hansen

Informationsarbejde
Peter Nørgaard, Lyngbygade 86, st.tv., 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside
Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Asle Nielsen Vestervold 7, 2. m.f., 7800 Struer. 40 72 11 17.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.
Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lynge. 48 18 94 49.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Projekt Hvidbog

"Projekt Hvidbog" er titlen på et nyt projekt, som har til formål at samle og dokumentere erfaringerne fra SUFOI's mangeårige arbejde med at indsamle og undersøge observationsberetninger.

AF TOKE HAUNSTRUP

I mere end 40 år har SUFOI indsamlet og behandlet rapporter om observationer af himmelfænomener. Det er blevet til mange rapporter – mere end 10.000!

I begyndelsen foregik rapportarbejdet usystematisk, og praktisk taget alle observationer forblev uopklarede. Men med årene blev metoderne gradvist udviklet, og SUFOI blev efterhånden bedre til at dokumentere observationsberetningerne og identificere de fænomener (fx satellitter, fly og meteorer), som ofte kunne forklare observationerne.

Især fra midten af 1970'erne og frem til midten af 1990'erne blev der gjort et stort arbejde for at udvikle og forbedre rapportarbejdet. Dette skete bl.a. i form af opbygningen af et landsdækkende net af rapportoptagere og afholdelsen af rapportoptagerkurser, hvor deltagerne blev undervist i metoder til at interviewe observatører, undersøge rapporter for mulige forklaringer mv.

Når vi selv skal sige det, blev vi faktisk "ret gode" til at optage og undersøge rapporter. Så gode, at de daværende ledere af SUFOI's Rapportcentral (Torben Birkeholm) og SUFOI's Alarmcentral (Ole J. Knudsen) i *UFO-Nyt* nr. 6/84 kunne konkludere, at SUFOI nu var i stand til at forklare op til ca. 90% af alle observationer som misfortolkninger af kendte fænomener.

En af årsagerne til, at SUFOI's rapportarbejde blev så udviklet og velfungerende, skal utvivlsomt søges i den erfaring og opbygning af viden, som mange års ihærdigt og sagligt rapportarbejde havde givet SUFOI's rapportoptagere. Mange af disse erfaringer blev løbende viderebragt i *UFO-Nyt* i form af artikler om observationer og om rapportarbejdet.

Ned ad bakke

Fra midten af 1990'erne vendte billedet, og det gik ned ad bakke for SUFOI's rapportarbejde. Antallet af aktive rapportoptagere faldt, og det blev vanskeligere og vanskeligere at få behandlet de mange observationshenvendelser, som vi fortsat modtog.

Trods flere forsøg på at skaffe nye rapportoptagere – bl.a. gennem afholdelsen af rapportoptagerkurser – fortsatte faldet i antallet af rapportagere. Siden 2000 har rapportarbejdet i SUFOI derfor været sat på "vågeblus" og består i dag næsten udelukkende i at indsamle observationsberetninger via vores hjemmeside på internettet. En egentlig behandling af rapporterne er der ikke ressourcer til.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i SUFOI har begrædt udviklingen – men da foreningens virksomhed ene og alene baserer sig på frivillig arbejdskraft, har vi ikke kunnet gøre meget for at ændre tingenes tilstand.

Nu eller aldrig

Som situationen ser ud i dag, er der ingen grund til at tro, at SUFOI inden for en overskuelig tidshorisont (hvis nogensinde!) kan få genetableret samme veludbyggede rapportarbejde som i 1980'erne og 1990'erne. Som en konsekvens af dette, vil den viden og erfaring, som over en lang årrække er blevet opbygget – og som for en stor dels vedkommende kun findes i "hovederne" på de mange, erfarne rapportoptagere – nu stille og roligt forsvinde. Det er derfor netop nu mere påtrængende end nogensinde tidligere at få dokumenteret erfaringerne fra de mange års rapportarbejde i en samlet form, så denne viden kan bevares for eftertiden. Dette er baggrunden for, at SUFOI på repræsentantskabsmødet i marts 2003 besluttede at igangsætte et nyt projekt, som vi kalder for "Projekt Hvidbog".

▶

Den metodiske viden i fokus

Projekt Hvidbog sætter først og fremmest fokus på den erfaring og viden, som SUFOI over årene har udviklet i forhold til metoderne til at indsamle og behandle rapporter. Dette kan man kalde den *metodiske viden.*

På et principielt plan kan man skelne mellem to slags viden: Dels den *metodiske* viden, dels viden om ufofænomenet i sig selv.

Med metodisk viden menes de erfaringer, som er knyttet til SUFOI's mangeårige arbejde med at lave rapportoptagelser og behandle, efterforske og fortolke observatørers iagttagelser (det vi normalt kalder "rapportarbejdet").

Med viden om ufofænomenet "i sig selv" menes den viden om ufofænomenets (eller ufofænomenernes!) art og oprindelse, som kan udledes af de mange observationsberetninger, der er blevet indsamlet.

Mens denne skelnen mellem metodisk viden og viden om fænomenet "i sig selv" kan være meningsfuld på et principielt plan, er tingene på det konkrete plan langt mere "mudrede" og uigennemskuelige. De to vidensfelter er nemlig indbyrdes tæt forbundne og oftest ganske uadskillelige. Dette har at gøre med det velkendte forhold, at *det sete afhænger af øjnene, der ser.* Eller sagt med andre ord: Den viden, vi over årene har indsamlet om ufofænomenets art og oprindelse gennem rapportarbejdet, afhænger af de metoder, som vi har benyttet til at indsamle og undersøge observationsberetninger.

Det er utvivlsomt på det metodiske område, at SUFOI's viden er bedst udviklet (herunder vores viden om fejlfortolkninger af kendte fænomener). Det er derfor inden for dette område, at vi har de bedste muligheder for at nå frem til nogle klare konklusioner.

Mht. viden om ufofænomenets art og oprindelse (fænomenet "i sig selv") er det desværre nok mere tvivlsomt, om vi med Projekt Hvidbog kan nå frem til entydige konklusioner. Det vil derfor være den metodiske viden, som er i fokus for projektets arbejde.

Udgivelse af Hvidbog i 2007

I tilknytning til projektet er der etableret en arbejdsgruppe bestående af Per Andersen, Susanne Skovlund, Torben Birkeholm og denne artikels forfatter. Alle er medlemmer af SUFOI's repræsentantskab, og flere har et indgående kendskab til området fra mange års virke i rapportarbejdet. Det er planen, at arbejdet skal afsluttes senest i år 2007 (samme år som SUFOI holder sit 50 års jubilæum) med udgivelsen af en "hvidbog" (heraf projektets navn).

Hvidbogen vil behandle en lang række af emner og temaer, som spænder fra interviewteknik og efterforskningsmetoder til fotosager, de bedst dokumenterede uforapporter og ifoer/fejlfortolkninger.

Undervejs vil arbejdsgruppen trække på så mange kilder som muligt. Her vil det især være rapportarkivet (naturligvis) og tidligere artikler i *UFO-Nyt*, som vil være centrale. Men det er også planen at tage kontakt til en række tidligere aktive rapportoptagere for at få input til arbejdsgruppens arbejde og diskussioner. Desuden vil projektet blive gennemført i et løbende og tæt samarbejde med SUFOI's repræsentantskab.

Artikler til UFO-Nyt

Planerne for Hvidbogen er ambitiøse, og derfor har vi valgt at splitte projektet op i mindre dele, som vi vil tage en ad gangen. Den første del vil sætte fokus på nogle mere generelle betragtninger over rapportarbejdet og herunder gennemgå og diskutere en række overordnede tilgange, man kan anlægge i fortolkningen af rapporterne.

I tilknytning til hver del vil der blive skrevet en artikel til *UFO-Nyt*. Artiklen vil i overskuelig og populær form sammenfatte de centrale analyser og konklusioner fra arbejdet.

Vi glæder os til at kunne præsentere de første resultater fra Projekt Hvidbog her i bladet og håber, at artiklerne kan give anledning til debat – ligesom kommentarer og forslag fra læserne er velkomne. ❑

Støt Støttefonden

SUFOI's arbejde udføres alene gennem frivillig arbejdskraft. Men nogle gange skal der også penge til for at realisere foreningens mål. Foruden et overskud fra *UFO-Nyt* finansieres mange af foreningens aktiviteter gennem SUFOI's Støttefond, der har eksisteret siden 1980.

Der står i dag kr. 9.000 i fonden, men SUFOI vil have brug for endnu flere midler for at kunne gennemføre de kommende aktiviteter.

På vores ønskeseddel står der:

- En ny plancheudstilling. Den nuværende er utrolig populær og lånes ud til mange biblioteker og arrangementer – men den er helt nedslidt og skal fornys.
- Et stort ufo-arrangement i 2007, hvor foreningen fylder 50 år! Det er slet ikke for tidligt at tage fat på planlægningen af dette, men en forudsætning er, at der er midler til afholdelse af et sådant arrangement.
- Nyt oplag af heftet "Når du ser et stjerneskud". Igen en af foreningens succeshistorier, hvor Tipsmidlerne/Undervisningsministeriet støttede udgivelsen af dette oplysningshefte i et oplag på 15.000 eksemplarer. Disse er nu væk, og vi har hårdt brug for et nyt oplag. Desværre vil Tipsmidlerne ikke støtte et nyt oplag, så vi må selv finansiere det.

Vi modtager derfor meget gerne støtte fra *UFO-Nyts* læsere og andre, der med et lille (eller større) bidrag ønsker at bidrage til gennemførelsen af disse aktiviteter. Bidrag kan fremsendes på foreningens girokonto 9 11 77 25. Anfør venligst "Støttefond" ved indbetaling.

Verdens bedste ufo-observation?

Den 24. april 1964 klokken 17.45 så politibetjent Lonnie Zamora et ægformet fartøj uden for byen Socorro i staten New Mexico. Ved siden af fartøjet stod to små væsner i hvide dragter! - En nærobservation af 3. grad, som det amerikanske flyvevåben efter grundige undersøgelser ikke kunne forklare. Der dukker fortsat nye oplysninger og hypoteser op om den snart 40 år gamle hændelse. De nye aspekter i sagen behandles i de to følgende artikler skrevet af hhv. Patrick Huyghe og David E. Thomas. Nærværende artikel giver lidt baggrundsviden om hændelsen.

AF KIM MØLLER HANSEN

Allerede få timer efter hændelsen blev Zamora interviewet af FBI-agenten J. Arthur Byrnes, Jr., som var i Socorro samme dag i et andet ærinde. Zamora og Byrnes udfærdigede en detaljeret rapport, som blev underskrevet af Zamora den 25. april 1964 kl. 01.00. Byrnes er en meget erfaren interviewer, og da rapporten blev skrevet, mens Zamora stadig havde begivenhederne frisk i erindringen, er dette allerførste vidneudsagn af stor interesse.

Zamoras rapport

Politibetjent Lonnie Zamora fortæller:

"Da jeg den 24. april 1964 kl. ca. 17.45 i byens sydlige del forfulgte en sort Chevrolet, der kørte for stærkt, hørte jeg en buldren og så en flamme på himlen i sydvest et godt stykke væk - muligvis 800-1.600 m. Jeg kom i tanke om et skur med dynamit, som ligger i den retning, og troede, at det var sprunget i luften. Jeg besluttede derfor at afbryde biljagten og køre ud til dynamitskuret.

Flammen var blålig og ligesom lidt orange. Jeg kan ikke rigtigt bedømme flammens størrelse, men den var næsten ubevægelig. Den gik ned mod jorden, ligesom en nedadrettet vifte - en slags tragt - som var dobbelt så bred forneden som foroven og ca. 4 gange højere end bredden foroven. Flammen havde en bredde på 3 grader eller deromkring.

Jeg bemærkede ikke noget objekt oven over flammen og så heller ikke, om den øverste del af flammen var flad. Solen stod i vest og gjorde ikke udsynet bedre. Flammens nederste del kunne ikke ses, fordi den var skjult bag en bakke.

Der var ingen røg, men en del 'bevægelse' under flammen. Dette kan have været støv, for det blæste temmelig kraftigt. Vejret var i øvrigt solrigt med få spredte skyer på himlen.

Den støj, jeg hørte, var en buldren - ikke et drøn som fra et jetfly - men en skiften fra en høj frekvens (tone) til lav, dyb frekvens. Lyden kunne høres i 10 sekunder, og i samme tidsrum var flammen synlig. Begge sidevinduer i patruljevognen (Pontiac, årg. 64) var for øvrigt rullet ned. Der var tilsyneladende ingen andre trafikanter bortset fra fartbilisten foran mig. Han kan have hørt den langtrukne buldren, men muligvis ikke set flammen, fordi han var for tæt på bakken foran.

Jeg drejede væk fra hovedvejen, og i tredje forsøg lykkedes det mig at køre op på toppen af en stejl bakke, der ligger i et uvejsomt terræn. Jeg fortsatte vestpå ned ad grusvejen i omkring 10-15 sekunder, mens jeg ledte efter dynamitskuret, som jeg ikke nøjagtig kunne huske hvor lå.

Pludselig opdagede jeg mod syd et skinnende objekt omkring 135-185 m fra mig (Afstanden blev senere beregnet til at være ca. 250 m). Objektet befandt sig ikke på vejen og lignede ved første øjekast en bil med bunden i vejret. Jeg troede, at det måske var nogle børn, som havde gjort det, for lige ved siden af objektet stod der to skikkelser i hvide kedeldragter. En af dem så ud til at dreje hovedet og kigge overrasket på patruljevognen.

Jeg havde kun holdt stille i nogle få sekunder og kørte nu hurtigt ned mod de to skikkelser i håb om at kunne hjælpe.

Objektet så ud, som om det var lavet af aluminium. Det var hvidt mod den sandede baggrund, men ikke blankt som fx noget forkromet. Det var ovalt med den lange akse lodret, og ved første øjekast lignede det en væltet, hvid bil, som lå på køleren. Jeg så kun de to skikkelser, mens jeg holdt stille i to sekunder eller deromkring. Jeg bemærkede ingen usædvanlig kropsform eller mulige hatte eller anden form for hovedbeklædning. Skikkelserne så ud til at have normale kroppe - men det var muligvis små voksne eller store børn.

Mens jeg kørte ned mod objektet, kaldte jeg politistationen i Socorro: 'Socorro 2 til Socorro, mulig 10-40 (ulykke). Jeg vil være 10-6 (optaget) uden for bilen for at undersøge bilen nede i arroyoen.' (arroyo er et spansk ord for kløft). Jeg standsede, mens jeg stadig talte i mikrofonen, og gik derefter ud af vognen.

Jeg var næppe kommet ud, før jeg hørte en meget høj buldren, der ikke kan sammenlignes med lyden fra et fly. Lyden steg jævnt fra en lav tone til en øresønderrivende larm. Samtidig med lyden kunne jeg se en flamme under objektet.

(Tegning: Kari Rajanen)

▶

Ufo-klassiker

Objektet var nu ved langsomt at stige lige op.

Flammen var svagt blå med en slags orange farve forneden. Fra min position (30 m) så jeg objektet fra siden. Der var ingen røgudvikling kun støv og sand. Så snart jeg hørte larmen og så flammen, vendte jeg om af frygt for, at objektet ville eksplodere, og løb bort fra objektet, mens jeg stadig så på det. Jeg slog i skyndingen benet mod patruljevognens ene bagskærm.

Objektet var ovalt med den lange akse vandret. Det var slankt uden vinduer eller døre. Lige da larmen begyndte, stod objektet stadig på eller var lige over jorden. Jeg lagde mærke til et rødt skrifttegn midt på objektet. Skrifttegnet var ca. 75 cm højt og 60 cm bredt.

Da jeg stødte imod bilen, tabte jeg brillerne (briller, hvorpå der sad grønne solbrilleglas), men fortsatte med at løbe mod nord med bilen mellem mig og objektet. Da jeg havde løbet ca. 7-8 m, så jeg, at objektet befandt sig i bilens højde og hang lige over landingsstedet. Otte meter længere fremme standsede jeg, fordi jeg ikke kunne høre larmen mere. Jeg var skræmt, og det var min hensigt at fortsætte ned ad bakken. Men jeg vendte mig nu mod objektet, samtidig med at jeg lagde mig ned og beskyttede hovedet med armene.

Da larmen forsvandt, kiggede jeg op og så, at objektet fløj bort i sydvestlig retning. Netop som larmen hørte op, kom der en meget høj hvinen, og derefter blev der fuldstændig stille. Objektet så ud til at bevæge sig i en ret kurs i konstant højde over jorden - muligvis 3 til 4,5 m - og det fløj hen over dynamitskuret, der er 2,5 m højt. Det fløj temmelig hurtigt.

På observationsstedet kunne man tydeligt se fire aftryk i det bløde sand, og adskillige steder imellem aftrykkene var krattet afsvedent. Aftrykkene havde en uregelmæssig form og kan bedst beskrives som fladbundede, V-formede render, mellem 30 og 65 cm lange og 2,5 til 5 cm dybe. Der blev lagt små sten omkring aftrykkene for at beskytte dem, og næste morgen blev de fotograferet af sergent Chavez. Aftrykkene var placeret således, at de udgjorde hjørnerne i en asymmetrisk diamantform. Dette sammenholdt med Zamoras udsagn om, at han så to ben på objektet, førte til, at man kaldte aftrykkene "landingsaftryk".

Betjentene opdagede også fem andre aftryk, samlet tæt ved det ene landingsaftryk. Disse aftryk var smallere, havde en mere uregelmæssig form og var meget svagere afgrænset end landingsmærkerne. Da man antog, at de var lavet af de to væsner, blev de kaldt "fodspor".

Jeg løb tilbage til bilen, samlede brillerne op og kaldte Nep Lopez, radiooperatøren: 'Kig ud ad vinduet og se, om du kan få øje på et objekt.'. Lopez spurgte: 'Hvad er det?' Og jeg svarede: 'Det ligner en ballon.'

Jeg ved ikke, om han så det. Hvis Nep kiggede ud ad sit eget kontorvindue, der vender mod nord, kunne han ikke se det. Jeg fortalte ham ikke, i hvilken retning han skulle kigge.

Mens jeg talte med Nep, kunne jeg se objektet. Det steg langsomt og blev mindre og forsvandt i det fjerne ved Box Canyon eller Six Mile Canyon. Da det fløj, var der hverken flamme, røg eller lyd.

Jeg bad Nep Lopez om at sende sergent M. S. Chavez herud og gik derned, hvor objektet havde været. Jeg så da, at krattet brændte flere steder. Sergent Chavez kaldte mig over radioen og bad om min nøjagtige position.

Da Chavez kom, spurgte han, hvad der var i vejen, siden jeg svedte så voldsomt og var bleg. Jeg viste sergent Chavez det brændende krat, og Chavez opdagede nu aftrykkene i jorden.

Da jeg så objektet første gang, så jeg noget, som lignede to ben. Objektet var da ca. en meter over jorden. Anden gang betragtede jeg objektet i måske 20 sekunder. Lige da jeg steg ud af vognen efter at have kaldt stationen første gang, hørte jeg to eller tre dumpe slag, ligesom når man smækker en dør hårdt. Der var højst et sekund mellem slagene. Dette var lige før, larmen begyndte. Personerne blev herefter ikke set mere.

Lige før sergent Chavez ankom til observationsstedet, tog jeg min kuglepen og lavede en tegning af skrifttegnet på objektet." ❑

Kort fortalt

Ufo var brændt kat

Eksperter siger, at observationen af en ufo i Norge højst sandsynligt er blevet forvekslet med en kat, der brændte ihjel på en højspændingsledning.

Beboere i byen Lårdal beretter om en ildkugle, der eksploderede på nattehimlen for derefter at falde langsomt til jorden.

Ufo-forskere mener at have løst gåden om den flammende ildkugle efter at have fundet det forkullede lig af en kat for foden af en højspændingsmast i byen. Forskerne mener, at den uheldige kat kravlede op i masten og rørte ved en strømførende ledning for derefter at falde brændende til jorden. ❑

Kilde: flere dagblade i marts 2003

Hvad så Zamora?

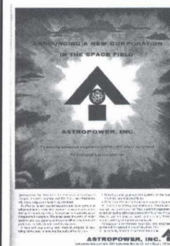
Måske er det mest interessante ved Zamoras observation det skrifttegn eller symbol, som han meget tydeligt husker at have set på det ægformede objekt. Det er meget sjældent, at en ufo-rapport indeholder oplysninger om inskriptioner på et objekt. Faktisk tyder den slags inskriptioner på, at fartøjet er menneskeskabt. De er normalt anbragt på fly med et klart formål – identifikation. Kan man rent teoretisk få symbolet, som Zamora så, til at passe med et kendt symbol, burde man kunne finde fartøjets oprindelse.

AF
PATRICK HUYGHE

(Tegning: Chris Lambright)

Zamoras beskrivelse af symbolet på objektet mindede J. Allen Hynek om et typisk kvægbrændemærke, men Zamora så helt sikkert ikke en ko. Jacques Vallee, som arbejdede tæt sammen med Hynek på Northwestern University tilbage i 1964, mente, at symbolet lignede Astropowers logo. Astropower var en underafdeling af Douglas Aircraft Corporation. Vallee fandt logoet i en annonce i en særudgave af *Proceedings of the Institute of Radio Engineers* dateret januar 1961. Symbolet gjorde Vallee mistænksom. Han havde aldrig før hørt en så enestående beretning om en ufo med inskriptioner på siden. Det fik ham til at spekulere på, om Socorro-fartøjet kunne være en militær prototype af en eller anden slags. Ligesom Quintanilla (se side 11) havde også Vallee en mistanke om, at det kunne være en prototype af et månelandingsfartøj.

Annonce for Astropower.

Ballon-hypotesen

Larry Robinson mener, at han ved, hvad Lonnie Zamora så den dag for længe siden. På et tidspunkt mellem 1965 og februar 1967 mener Robinson, nu ingeniør ved Indiana University, at han så en artikel om en serie flyvninger gennem flere stater med varmluftballoner. Et kort i artiklen viste, hvor landingerne fandt sted.

Ifølge Robinson fortæller en anekdote fra dengang:

"Ballonen blev set af en ordenshåndhæver, som besætningen troede ville skyde på dem. Ballonen forskrækkede ham. Besætningen fandt senere ud af, at han troede, at han havde set et rumskib."

Desværre har Robinson ikke været i stand til at finde artiklen.

I marts 1967 købte Robinson magasinet *Looks* specialudgave om flyvende tallerkner og læste for første gang om Socorro-observationen. Navnet Socorro virkede bekendt på ham, da han for ikke så længe siden havde set et kort med byens navn i forbindelse med en artikel.

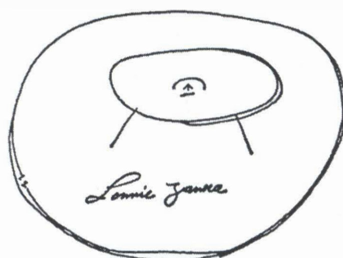
I juni 1968 så Robinson for første gang symbolet, som Zamora havde set på fartøjet. Han kom straks i tanke om, at han i et magasin tilbage i 1963 eller 1964 havde set en ballon, som tilhørte eller var sponsoreret af International Paper Corporation. Deres logo var en cirkel med en pil lavet af bogstaverne "I" og "P" pegende opad. Han afviste dog en ballon som forklaring på Socorro-hændelsen, da han ikke på det tidspunkt var klar over, at en ballon kunne være så larmende.

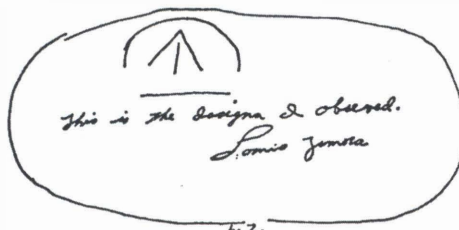
Så en dag i sommeren 1976 hørte Robinson en kraftig rumlen og hundeglam udenfor. Da han kom ud i gården, så han et rundt objekt omkring 70 m oppe. Det var en bemandet varmluftballon ejet af et lokalt vinfirma. Ballonen rumlede igen, og han så en flamme komme fra brænderen, der opvarmede luften.

Da Robinson igen læste om Socorro i februar 1996, faldt tingene på plads.

"Alle enkelthederne ved observationen passer godt med, hvordan en ballon opfører sig," konkluderer Robinson, som bemærker, at disse varmluftballoner til "sportsbrug" var ganske nye i 1964.

"Når en ballon landede, lukkede piloten af sikkerhedsgrunde for ▶

Øverst Zamoras tegning af objektet set på ca. 30 meters afstand - og nederst hans tegning af symbolet på objektet.

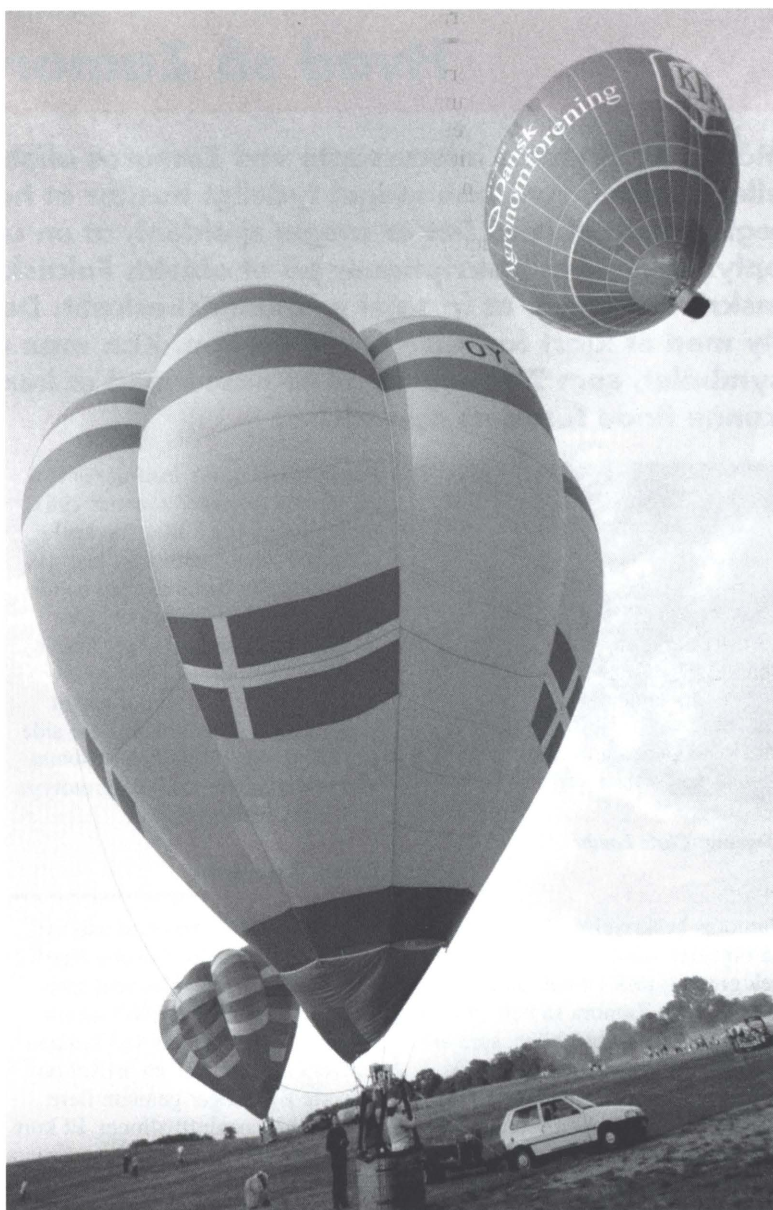
Ufo-klassiker

INTERNATIONAL PAPER
From innovation to results.

brænderen. Gondolen var sandsynligvis af den trekantede type, man brugte før 1964. Når den landede, afsatte den tre mærker i jorden. Besætningen brugte så en stang til at holde den nederste del af ballonen åben. Når besætningen gjorde dette, afsatte den et fjerde mærke og fodsporene. Besætningen tændte så brænderen igen (de bump Zamora hørte) og fyldte ballonen med varm luft. Brænderen blev holdt vandret, til ballonen var så fuld af luft, at den lettede fra jorden. Denne proces kunne sætte ild i vegetationen. Med en måske skrækslagen betjent, som gemte sig bag nogle buske klar til at skyde efter dem, er det klart, at de havde travlt med hurtigt at få ballonen i luften igen."

Robinson mener, at symbolet på objektet var International Paper Corporations logo, og at objektet var en af deres balloner. Men en henvendelse til International Paper Corporations hovedkvarter i Rye, New York, kunne ikke bekræfte denne hypotese. International Paper Corporations logo, der faktisk ligner det symbol, som Zamora så, blev først taget i brug i 1968, altså fire år *efter* Socorro-observationen. Og det var ikke rødt, som symbolet Zamora så.

"Jeg tror, jeg ved, hvad der skete," siger Robinson. Ved en ballonkonkurrence skal symboler/numre være synlige på lang afstand, så man kan identificere ballonerne. International Paper Corporations oprindelige logo var ikke tydeligt nok til, at man kunne se det på afstand. Så man har taget det nye i anvendelse på det tidspunkt. Eller en anden har haft et lignende logo."

(Foto: Finn Hjort/www.ballonunion.dk)

Hemmeligt militærprojekt?

Eller kan ballonen have været en del af et hemmeligt militærprojekt? I en artikel af Peter Stekel om ballonpioneren Don Piccard står der: Mens han fra 1962 til 1964 var ansat hos Raven Industry, brugte Piccard sin energi på at markedsføre Vulcoon, en en-mands varmluftballon. Af hensyn til sin sikkerhedsgodkendelse fortalte Piccard, at han arbejdede på en sportsballon og ikke havde det fjerneste med Ravens militærprojekter at gøre.

Når han ser tilbage på sin tid hos Raven, mener Piccard, at firmaets afdeling for sportsballoner var et dække over dets militære engagement.

"Sportsballon-programmet, som

man egentlig ikke troede på hos Raven Industry, havde ansat denne underlige fyr, som elskede at flyve i ballon. Det var et godt dække over, hvad der egentlig foregik. Så hvis en af ballonerne styrtede ned, så det blot ud, som om det var en sportsballon. Da flåden afsluttede sit engagement med Raven, sluttede sportsballon-programmet også. Det skete i december 1964."

Interview med Lonnie Zamora

På det tidspunkt, Socorro-observationen fandt sted, var Lonnie Zamora 31 år og en yderst troværdig veteran med 10 års ansættelse hos politiet i Socorro, New Mexico. Ingen har nogensinde været i tvivl om, at han så et eller andet mærkeligt den 24. april 1964. Og man har altid været yderst tilfreds med hans indsats. Ifølge hans overordnede, politichef Polo Pineda, var Zamora "en meget dygtig betjent".

Dr. Lincoln La Paz, som var leder af Institute of Meterorites ved University of New Mexico i Albuquerque på det tidspunkt, har kendt Zamora i 15 år. Ifølge La Paz var Zamora en ærlig og troværdig mand. Det samme siger overbetjent Sam Chavez fra statspolitiet. Han oplyser, at Zamora er en meget dygtig betjent. Skulle nogen hævde, at observationen havde noget at gøre med drikkeri, kan det oplyses, at sidste gang Zamora havde drukket et par øl var en måned før hændelsen.

Lonnie Zamoras rigtige navn er Dionicio Zamora. Han er født i Magdalena, New Mexico, den 7. september 1933. Da han fyldte 17 år, begyndte han sin tjeneste i hjemmeværnet i New Mexico. Her gjorde han tjeneste i 24 år. Selv om han aldrig kom i kamp, var han med til at nedkæmpe nogle fængselsoptøjer i 1980'erne. Zamora begyndte som deltidsbetjent ved Socorro politi i 1951 og blev fuldtidsansat i en alder af 21 år.

Det sker ofte, at en meget bemærkelsesværdig ufo-hændelse ændrer et menneskes liv. Ændrede denne hændelse Zamoras liv? Det besluttede jeg i 1999 at finde ud af.

Det var let at finde frem til Zamora. Han boede stadig i den samme by. Hans telefonnummer var det samme som for et kvart århundrede siden. Han var 66 år og arbejdede stadig. Men han var ikke særlig interesseret i at tale med mig.

Han forsøgte først at tale mig fra det. "Jeg kan ikke huske det," sagde han. "Jeg giver ikke længere interviews."

Han var dog så venlig at gå med til at besvare nogle korte spørgsmål. Zamora var meget oprigtig, selv om han er lige så forvirret over observationen nu som dengang.

Jeg begyndte det korte interview med et spørgsmål om observationens varighed. I litteraturen står der, at der gik mindre end to minutter, fra Zamora opdagede flammen, til objektet forsvandt ud af syne. Det mener jeg er for kort tid, når man også tager hensyn til, at han tre gange forsøgte at få sin politibil op ad bakken. Så jeg spurgte ham, om ham kunne huske, hvor lang tid observationen varede.

"Ja, jeg husker det. Jeg vil tro omkring seks eller syv minutter."

Da du opdagede, at objektet ikke var en forulykket bil, hvad troede du så, det var?

"Jeg ved det ikke. Jeg tænkte slet ikke. Jeg løb bare. Jeg ved ikke.. Jeg ved ikke... Jeg var så bange, at jeg ikke tænkte."

Hvad skræmte dig?

"Larmen. Objektets tilstedeværelse."

Hvad mener du i dag om det, der skete dengang?

"Jeg ved det ikke. Jeg tænker ikke så meget over det. Jeg tager ikke derud igen. Jeg taler heller ikke om det længere. Men folk ringer stadig til mig for at tale om det."

Fik hændelsen stor indflydelse på dit liv?

"Den havde ingen indflydelse på mit liv. Det var bare noget, der skete, og jeg fortsatte som hidtil."

Hvor længe var du i politiet?

"15 år i alt. Men to år efter hændelsen stoppede jeg. Jeg begyndte så at arbejde med deponering af jord. Det arbejder jeg stadig med."

Har byen Socorro ændret sig siden hændelsen?

"Overhovedet ikke. Den er stadig en lille by, og ikke andet."

Hvad mener du selv, du så den dag i 1964?

"Det ved jeg stadig ikke. Jeg mener ikke, at det var noget herfra. Det var noget fra et andet sted, vil jeg gætte på. Jeg tror ikke, det var et hemmeligt projekt, eller noget der ligner det."

Men de to væsner, du så ved objektet, de så meget almindelige ud, ikke?

"Jeg så ingen væsner. Jeg troede bare, at jeg så nogen, da jeg var længere oppe ad vejen. Jeg så dem faktisk ikke. Jeg troede, at jeg så nogen i overalls, men i virkeligheden så jeg dem ikke."

(To timer efter hændelsen, da FBI-agenten Byrnes udspurgte Zamora om hændelsen, fik Zamora at vide, at det var bedst, at han ikke fortalte, at han havde set to små væsner i hvidt, for så ville ingen tro på ham. Her, så mange år senere, har Zamora svært ved at indrømme

Politibetjent Lonnie Zamora.

over for fremmede, at han så disse væsner. Eller har han?)

Fandt du nogensinde ud af, hvad symbolet på objektet betød?

"Nej, det gjorde jeg ikke. Det har ingen, vil jeg tro."

En person har for nylig forsøgt at forklare din observation ved at fortælle, at der var en varmluftballonkonkurrence dengang, og at du så en ballon, som gjorde et kort stop. Hvad mener du om den teori?

"Folk siger så meget. Dengang vidste alle, hvad det var. Alle havde en forklaring. De sagde, at et var en 'pogo' (et fly der kan lande og starte lodret), en varmluftballon eller en hvirvelvind. De sagde så meget, men jeg ved, hvad jeg så. Og det var ikke sådan noget."

Har du set noget lignende siden?

"Nej."

Tror du på ikke-jordisk liv?

"Jeg ved det ikke. Måske. Jeg så noget, men jeg ved ikke, hvad det var."

Hvad mener din kone om det?

"Hun synes, jeg er skør." (Zamora ler)

Det siger alle koner vel om deres mænd.

"Ja, det gør de." (Zamora ler)

Konklusion

Socorro-observationen er en af ufo-historiens mest bemærkelsesværdige hændelser. Sagen er blevet undersøgt og analyseret på kryds og tværs af de skarpeste hjerner og er bemærkelsesværdigt nok Project Blue Books eneste uopklarede observation af et landet fartøj og besætningsmedlemmer.

Mange faktorer hæver denne

▶

Ufo-klassiker

observation over de fleste andre. Primærvidnet er politibetjent og en yderst troværdig person. En del sekundærvidner hævder, at de også har set noget på samme tidspunkt på nært hold og i fuld dagslys.

Det vigtigste er måske, at der også var fysiske spor, huller i jorden og forkullede buske, hvilket tyder på, at der har været et fysisk objekt på landingsstedet. En anden faktor, som sætter denne observation i et godt lys, er, hvad der skete lige umiddelbart efter observationen. Objektet var knapt nok forsvundet ud af syne, før en lang række undersøgelser gik i gang.

Der hersker ingen tvivl om, at et virkeligt objekt blev set. Men hvad var det? Mange mennesker var dengang sikre på, at det var et hemmeligt, militært våben, eller noget NASA isenkram der foretog en kort nødlanding. Men selv om Blue Books leder Quintanilla havde adgang til oplysninger på meget højt plan, kunne han ikke bekræfte disse teorier. Selv hvis disse hemmeligheder blev holdt skjult for ham, kunne vi forvente, at der i dag mere end et kvart århundrede senere var sluppet et eller andet ud om objektet. Men ikke det mindste er sluppet ud af Pentagons mørke korridorer.

Kan det ganske enkelt have været en varmluftballon, som havde et kortvarigt pit-stop, som ingeniøren Larry Robinson hævder? Muligvis. Når alt kommer til alt - som Robinson helt korrekt påpeger - sagde Zamora, at det så ud "som en ballon". Men mange andre faktorer taler imod en sådan forklaring. Zamora så ingen kurv, gondol eller platform under ballonen, heller ingen reb, og flammerne kom fra bunden af objektet og ikke midten, og de var rettet nedad. Og Zamora blev forskrækket, da han så objektet. Efter 13 år i politiet havde han aldrig set noget lignende.

Robinson hævder, at den moderne varmluftballon blot var to år gammel, da observationen fandt sted, og at folk derfor ikke kendte noget til den med dens nye teknologi med brummen og flammer. Derfor var det ikke underligt, at Zamora blev overrasket. Men hvis det var en ballon, hvordan kunne den så afsætte landingsmærker i ørkenen, som var den et fartøj på 4 til 10 tons? Robinson mener, at en ballon med en metalplatform kunne afsætte aftrykkene. Han minder os om, at væsnerne også efterlod sig "fodspor". "Var de overvægtige?" spørger han.

Man må nok formode, at en så jordnær forklaring var blevet grundigt undersøgt dengang. Havde der været den mindste chance for, at det var en ballon, ville Blue Book helt sikkert have brugt det som sin forklaring på observationen. Quintanilla var desperat i forsøget på at finde en forklaring. Hvordan kunne han – og alle andre – have overset noget så simpelt?

På den anden side, hvis Robinson har ret, hvem kunne så finde på at spørge et firma, der laver papkasser, om de havde en ballon i området? Selv om ballonforklaringen ikke er umulig, er den højst sandsynligt ikke den, man skal tro på. Men måske heller ikke så usandsynlig som et ikke-jordisk fartøj.

Kunne det have været et fartøj fra en anden verden? Antallet af ufo-observationer blev fordoblet i april 1964, og disse observationer var en slags forløber for 1960'ernes store "bølge". Men hvis det var et ikke-jordisk fartøj, hvorfor lignede det så et "menneskeskabt"? Kraftig rumlen og klart lys er snarere undtagelsen end reglen for ufo-rapporter. Nej, hvis det var fra en anden verden, må det have været fra vores egen, måske fra engang i fremtiden. Det er dog ikke indlysende, hvorfor en tidsmaskine skulle lave sådan en larm og udsende store flammer.

Sandheden er, at vi endnu ikke ved, hvad Zamora så den dag ved Socorro. ❑

Kilde:
The Anomalist no. 8, Spring 2000/
-for & kmh

Flere vidner

Adskillige år efter Socorro-hændelsen dukkede endnu et vidne op. Robert Dusenberry, som arbejdede for Socorro Electrical Corporation, påstod, at han sammen med to andre mænd havde set objektet lette, da de kørte i "landingsområdet" den dag. Flere timer senere så en sergent ved Stallion Range Station ved White Sands Missile Range et blåt lys på himlen. Da lyset blev kraftigere, gik motoren i hans bil i stå, og det elektriske system holdt op med at fungere. Da lyset igen blev svagere, kunne han starte bilen. Lyset kom fra sydvest på netop den kurs, objektet havde, da Zamora mistede det af syne.

Den samme dag i New York

Den 24. april 1964 kl. 10.00 - omkring 10 minutter før Socorro-hændelsen – så Gary Wilcox, en landmand fra Tioga City, New York, et fartøj, der lignede fartøjet i Socorro, ligesom de to skikkelser var identiske. Wilcox fortalte, at han så en skinnende genstand i skoven. Da han nærmede sig, opdagede han et syv meter langt, ægformet objekt svæve en halv meter over jorden. Da Wilcox begyndte at undersøge objektet, stod han pludselig over for to væsener med en højde på omkring 1,20 m og iført sølvhvidt tøj, som også dækkede deres hoveder. De bar på skovle med jord.

Et af væsnerne gik hen mod Wilcox og begyndte at tale til ham på engelsk. De talte sammen i omkring to timer om emner som luftforurening, rumsonder, landbrugsmetoder - og den kendsgerning, at væsnerne kom fra Mars. Marsboerne bad Wilcox om at holde mund med oplevelsen. Så gik de ind i deres fartøj, der udsendte en kraftig lyd og lettede.

Wilcox kunne godt se, at historien var ret så absurd, så han troede, at nogen tog gas på ham. Han fortalte dog sin mor, hvad der var sket. På den måde slap historien ud. I de følgende dage dukkede mange forskellige op for at interviewe Wilcox, deriblandt sheriffen, to FBI-agenter, ufo-forskere og journalister. De fik alle det indtryk, at Wilcox var en yderst fåmælt person, som ingen ville beskylde for at ønske opmærksomhed.

Wilcox hørte først om Socorro-hændelsen en uge senere, da hans far viste ham et avisudklip om den.

Et andet syn på Socorro-ufoet

Zamoras ærlige natur og hans troværdighed sammen med de fysiske spor gav "Socorro-landingen" fra 1964 international opmærksomhed. J. Allen Hynek kom til byen og var meget interesseret i landingsaftrykkene og de brændte mærker. Ray Stanford skrev en bog om hændelsen, *Socorro Saucer in a Pentagon Pantry*. Philip Klass kom for at foretage undersøgelser. Socorro-hændelsen blev omtalt i utallige bøger og artikler og dukkede endda op i tv-serien *Unsolved Mysteries*. Men hvad skete der egentlig?

AF
DAVID E. THOMAS

Dr. J. Allen Hynek står her på observationsstedet den 29. april 1964 og fotograferer i den retning, hvorfra objektet kom. (Foto: Ray Stanford)

Der er mange teorier. Ray Stanford mener, at det drejer sig om endnu et besøg fra rummet – og forsøgt hemmeligholdt af myndighederne. Philip Klass skriver i bogen *UFOs Explained*, at sagen er fup - brygget sammen af byens borgmester og Zamora for at give Socorro omtale (hvis det var tilfældet, havde de ikke heldet med sig).

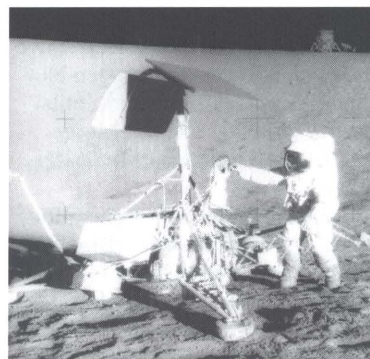
En teori går på, at fysik-studerende med for megen fritid drev gæk med byen, men det rygte tror kun få på.

Major Hector Quintanilla, leder af flyvevåbenets Project Blue Book, undersøgte muligheden for, at det var en prototype af et månelandingsmodulet udviklet til Apollo-programmet, men han fandt ud af, at man ikke havde nogen operationsklar prototype i 1964.

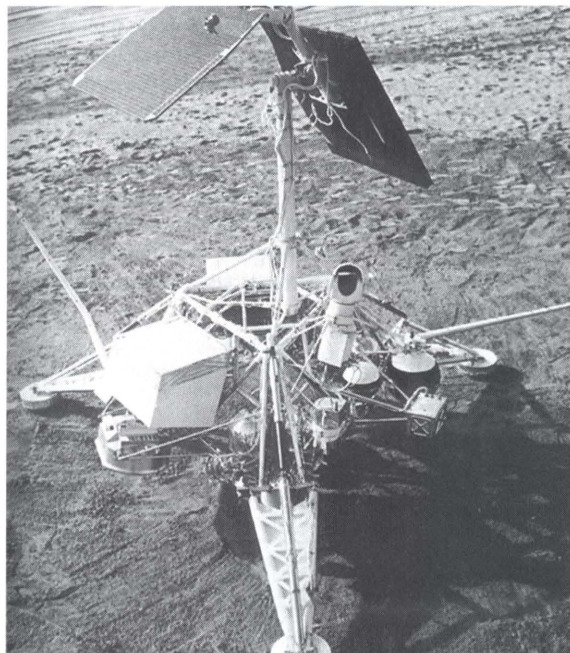
Senest har Larry Robinson fra Indiana University foreslået, at Zamora så en bemandet varmluftballon (se side 7 i dette nummer af UFO-Nyt). Denne teori passer godt med Zamoras beskrivelser af den skiften fra lav- til højfrekvent støj, der kom fra "flammen" – en støj der ligner lyden fra de propangasbrændere, man bruger på varmluftballoner.

En anden mulig kandidat er dukket op inden for de senere år, samtidig med at man identificerede kilden til Roswell-hændelsen som et specifikt projekt udført af New York University. Her sendte man balloner op fra Alamogordo i sommeren 1947. En af deltagerne ved opsendelserne, Charles B. Moore (er bl.a. omtalt i *UFO-Vision* nr. 6), boede i Socorro og forskede i atmosfærisk fysik ved New Mexico Institute of Mining and Techonology. Moore, som nu er pensioneret, har haft en meget fornem karriere og har modtaget American Institute of Aeronautics Astronautics (AIAA) Otto C. Winzen Lifetime Achievement Award for sine videnskabelige bedrifter, som blandt andet omfatter flyvning med ballon til rummets grænse. Charles B. Moore besøgte Socorro "landingsstedet" i 1966 og mener, at Lonnie Zamora er en troværdig mand og virkelig så et eller andet mærkeligt den dag i 1964.

I 1995 erfarede en af Moores kolleger, Bernard "Duke" Gildenberg, som stod i spidsen for Skyhook Ballon-programmet ved Holloman Air Force Base i Alamogordo, via kaptajn James McAndrew (leder af flyvevåbenets genundersøgelse af Roswell-sagen ▶

Tre år efter Surveyor 3 landede på Månen, landede Apollo 12 tæt ved. På billedet henter Pete Conrad dele fra Surveyor 3. I baggrunden ses Apollo 12. (Foto: Alan L. Bean/NASA)

Surveyor var et trebenet, ubemandet rumfartøj, som blev brugt til hente oplysninger om Månens overflade forud for Apollo-missionerne. (Foto: NASA)

Ufo-klassiker

Et uddrag af White Sands Missile Range logbogen fra hhv. den 24. april og 27. april 1964. Begge dage var der helikopterflyvning med Surveyor.

Daily Range Schedule for Friday, 24 April 1964

Prepared by Range Operations Directorate
Deputy for Range Activities
AFMDC, HAFB, New Mexico, 23 April 1964

CODE	MISSION	TYPE	SCHED TIME	A/C SUPPORT	TGT SUPPORT	CONTROL
AA	Track	Sled Test	0715T.O.-0745[illegible]-0800T-0810C	Army Aviation		- - -
AB	Surveyor	Helicopter Flts	0745-1145			- - -
*AC	RF4C/RF-6	Photo	0830Tel-0900R-1100C			K
AD	EMB	Tracking	0855-1105			C
AE	Computer		0900-1000			- - -
**AF	ROD Check	Radar	0900-1500			- - -
AG	Aerobee	Ground Check	1000-1100			- - -
AH	Ecmor	Equip Check	1000-1400	C-130		- - -
AJ	Track	Sled Test	1015T.O.-1100T-1110C	Army Aviation		- - -
AK	TFW	Rockets & Bombs	1100-1300			- - -
AL	Loki	Chaff	1130T-1215C			C
**BA	ROD Check	Radar	1200-1400	T-33		K
BB	RF4C/RF-6	Photo	1300-1430			- - -
BC	RDV	Tracking	1315-1400			- - -
BD	TFW	Rockets & Bombs	1400-1600			- - -

*SUPERSONIC FLIGHT: "AC" Mountainair to on range.
**MISSIONS NOT FORECAST
MISSIONS FORECAST BUT NOT SCHEDULED: AIR FORCE 2 TFW, 2[illegible] ARMY Zeus, Tracking RANGE ROD Check, Met

Daily Range Schedule for Monday, 27 April 1964 Range Operating Hours: 0800-1830

CODE	MISSION	TYPE	SCHED TIME	A/C SUPPORT	TGT SUPPORT	CONTROL
AA	Surveyor	Helicopter Flts	0600-1000			- - -
AB	F-106	GAR-3A/QF-80(Chaff)	0700Radio-0730PRadio-0800R-T.O.-0820T-0830C	F-106,F-100 3 DT-33's	QF-80	K
AC	ROD Check	Frequency	0700-1200	C-131		- - -
AD	ROD Check	Frequency	0715-0830	C-131		- - -
AE	Vigilante	Drops	0800R-0810T-16T-22T-28T-34T			S
AF	EMB	Tracking	0800-1010			C
AG	RDV	Tracking	0900-0945			C

(Continued on back of page)

i 1990'erne – bl.a. omtalt i *UFO-Nyt* nr. 2, 2002), at der den 24. april 1964 blev udført en række særlige forsøg i den nordlige del af White Sands Missile Range (WSMR). Her brugte man en helikopter til at flyve et Lunar Surveyor fartøj rundt til de forskellige afprøvninger. Denne nye vinkel på Socorro-beretningen blev første gang omtalt i en kort notits den 15. juli 2002 i James Moseleys satiriske ufo-tidsskrift *Saucer Smear.*

Tidspunktet for ufo-observationen er dog ikke det helt rigtige. En logbog over de forskellige forsøg viser, at de blev udført om formiddagen, mens Zamoras observation fandt sted om eftermiddagen. Tingene foregår dog ikke altid som planlagt, og mange af de test, som skulle foregå om formiddagen, var først færdige hen på eftermiddagen. Faktisk kan en bombeøvelse i området have forsinket testene.

Der er også andre interessante ting, som kan støtte Surveyor-forklaringen på Socorro-hændelsen.

1) Forsøgene med Surveyor blev foretaget ved hjælp af en lille Bell-helikopter. Månelanderen var fastgjort på siden af helikopteren. Helikopteren og landeren må have set underlige ud i profil (se i øvrigt også tekstboksen "Andre vidner"). Månelanderens landingsstel passer godt med Zamoras beskrivelse. Det samme gør landingsstellets aftryk på jordoverfladen. I Stanfords bog fra 1976 omtales Philip Klass' bemærkninger om, at aftrykkene ligner de spor, som Surveyor lavede.

2) Surveyors motorer kan også forklare de flammer, som politibetjenten så. Motorerne blev ikke brugt til at holde landeren svævende, for det sørgede helikopteren for. Ifølge Hynek tydede de afsvedne mærker heller ikke på, at flammerne kom fra et tungt fartøj, der lettede.

3) Surveyor var udstyret med en mekanisk skovl med en form, der passer til den rektangulære rende, der blev observeret og fotograferet på "ufo-landingsstedet".

4) Zamora beskrev fartøjet som "aluminiumshvidt", en farve som i den grad passer på Bell-helikopterens krop.

5) Forsøgene blev udført af en helikopterpilot og en Hughes ingeniør - to personer i hvide kedeldragter.

6) De fleste indbyggere i Socorro og adskillige efterforskerne mente, at der højst sandsynlig var tale om et hemmeligt regeringseksperiment. Nogle af efterforskerne tilknyttet Blue Book fastholdt, at det var et forsøg med tilknytning til Holloman, der var base for testflyvningerne af Surveyor.

7) Indsamling af lavastykker var blandt Surveyors opgaver, og der lå faktisk en del lavastykker i og uden for missil-afprøvningsområdet (syd for Socorro).

Disse nye oplysninger sætter selvfølgelig langt fra punktum for sagen. Der er sket en del siden 1964, og det er svært at rekonstruere så gamle og komplekse hændelser. Var det en practical joke udført af studenter? Et fupnummer? En ballon? Et fartøj fra en fremmed verden? Det får vi måske aldrig at vide. Men mon ikke mange vil foretrække Surveyor-forklaringen frem for de andre? ❑

David Thomas er fysiker, formand for *New Mexicans for Science and Reason*, konsulent for tidsskriftet *Skeptical Inquirer* og medlem af CSICOP's ledelse.

Kilde:
Skeptical Inquirer, juli/august 2001/
-for & kmh

Andre vidner

Under et af sine besøg i Socorro interviewede J. Allen Hynek en mand ved navn Opel Grinder, der bestyrer Whitting Brothers Servicestationen ved hovedvej 85. Grinder fortalte, at der på observationsdagen var kommet en turist ind på servicestationen og havde sagt, at flyene fløj noget lavt her på egnen. Grinder svarede, at der var mange helikoptere i området, hvortil bilisten svarede:

"Hvis det var en helikopter, så den godt nok mærkelig ud."

Bilisten havde set objektet lige syd for byen. Det var øjensynligt i vanskeligheder og var ved at lande. Han mente, at det måtte være i vanskeligheder, fordi han så en politibil (Zamoras?) på vej ud til det, tværs gennem det sandede terræn. Hynek prøvede at få flyvevåbnet til gennem efterretningstjenesten at finde det ukendte vidne, men de udviste overhovedet ingen interesse!

Det var formentlig en Bell-helikopter af denne type, som blev anvendt ved forsøget den 24. april 1964. (Foto: U.S. Army)

Tæt på Mars

Ingen af de øvrige planeter i solsystemet har i den grad gennem århundreder talt til fantasien som den røde naboplanet Mars.

AF OLE HENNINGSEN

I august 2003 er vi meget tæt på Mars, der i den kommende tid skal aflures endnu flere af sine hemmeligheder. Afstanden fra Jorden til Mars varierer en hel del. Når den er nærmest, er den kun ca. 56 millioner km borte. Det sker den 28. august, hvor planeterne kun er 55.756.622 km fra Jorden. Og det er vel at mærke tættere, end den har været de sidste 73.000 år!

Tusinder af amatørastronomer verden over holder i denne tid øje med Mars. Hver dag sendes nye spektakulære og detaljerede billeder til Jorden fra det amerikanske rumfartøj Global Surveyor, der er i kredsløb om Mars. Desuden er adskillige rumfartøjer fra både Europa, USA og Japan på vej mod planeten for at foretage ny udforskninger.

Den europæiske mars-mission, Mars Express, medbringer sonden Beagle 2, der skal lande på den røde planet og lede efter tegn på liv. Mars Express er den første europæiske mission til Mars og består både af et modul, der skal bringes i kredsløb om Mars og et modul, der skal lande på overfladen af den røde planet. Mars Express blev opsendt den 2. juni i år og forventes at ankomme til planeten lige før årsskiftet.

Den store og brede interesse for planeten Mars begyndte i 1877, da den italienske astronom Giovanni V. Schiaparelli fortalte, at han havde iagttaget og nedtegnet et antal kanaler eller "canali" på Mars-overfladen. Han var ikke den første astronom, der havde iagttaget ændringer på planetens overflade, men han var på daværende tidspunkt den mest ihærdige med hensyn til at nedtegne og beskrive de ændringer og strukturer, som han iagttog på Mars.

(Tegning: Kari Rajanen)

Schiaparelli citeres ofte som "kanalernes" opfinder, men kun de færreste har læst hans egne optegnelser om iagttagelserne. SUFOI's tidligere formand, oberstløjtnant Frank Pedersen, kom i 1965 i besiddelse af det tyske tidsskrift "Himmel und Erde", udgivet af Gesellschaft URANIA i Berlin. I dette selskabs 1. årgang 1889, havde man aftrykt Schiaparellis beretning om Mars-iagttagelser fra 1877-1888. Artiklen "Über die beobachteten Erscheinungen auf der Oberfläche des Planeten Mars", var oversat fra italiensk og dernæst gennemgået og revideret af Schiaparelli selv.

Denne omfangsrige og detaljerede tyske artikel blev oversat til dansk af Ensio Slej, som var kontaktudvalgsmedlem og fotomedarbejder i SUFOI, og sammen med andre artikler om Mars udgivet i 1965 under titlen "MARS den gådefulde planet". Bogen blev i høj grad aktualiseret af, at det amerikanske rumfartøj Mariner IV, som det første nåede frem til planeten Mars og sendte nærbilleder retur til Jorden i juli 1965.

Et par sider fra Schiaparellis logbog fra 1879.

Den italienske astronom G. V. Schiaparellis Mars-kort fra 1877.

G. V. Schiaparelli (1835-1910) var fra 1864 til 1910 direktør for Milanoobservatoriet. For at give læserne et indtryk af hans iagttagelser og mange forbehold i forbindelse med observationsbetingelser gengives i det følgende et uddrag af hans beretninger.

Om kanalerne skriver han bl.a.

"Deres antal er i den sidste tid forøget på uventet vis. I dag kan man ikke mere nære tvivl om, at disse kanaler er trukket over alle planetens kontinentale regioner i et meget kompliceret netværk …

Figuren viser et skematisk oversigtskort over dette net, som indeholder tilnærmelsesvis alle kanaler, som jeg med sikkerhed har kunnet eftervise under planetens seks op- ▶

På opdagelse i solsystemet

positioner mellem 1877 og 1888. Med ordet "skematisk" vil jeg antyde, at nettets linjer eller striber på kortet er trukket således, at de angiver alle kanalernes omtrentlige længde og retning, deres beliggenhed i forhold til hinanden og formen på de mangekantede dannelser, som er afgrænsede gennem disse linjer. Men uden at tage hensyn til nuanceringer i farve og lyshed, deres bredde (med undtagelse af den usædvanlig brede "Nilosyrtis") eller endelig deres mere eller mindre bestemte afgrænsning på begge rande eller deres fordobling, hvilket sidste finder sted til bestemte tider.

I virkeligheden er disse iagttagelsesomstændigheder, bredden og formen af kanalerne mere eller mindre foranderlig fra én opposition til en anden, ja selv fra en uge til næste under samme opposition.

Disse forandringer er end ikke samtidige for alle kanaler, men kan i den samme region og på den samme tid optræde meget forskelligt fra én kanal til nabokanalen. Heraf følger, at man vel kan fremstille et kort over disse kanaler til et bestemt tidspunkt, men umuligt kan fremstille et kort, der har gyldighed på alle tidspunkter.

Man må derfor ikke vente, at den visuelle iagttagelse af marskanalerne er den nøjagtige kanalgengivelse på vort kort eller omtrent den samme, thi en sådan nøjagtig gengivelse er ikke mulig over et længere tidsrum. Hver kanal på vort kort betegner derfor kun en linje eller snarere en smal stribe, på hvilken der til visse tider kunne udvikle sig forskellige fænomener, hvilket refererer til en bestemt kanal på planeten.

Man vil altså se, at dette kort, så vidt som det refererer til kanalerne, kun skal opfattes som et slags topografisk index, som er nødvendig for forståelsen af og henvisning til meget talrige og meget foranderlige detaljer, som man hvert øjeblik iagttager i de forskellige områder. En sådan fremstilling kan derfor ikke blot tjene som en beskrivelse af iagttagelsen af kanalernes fysiske tilstand, men den er tilstrækkelig til at vise os de geometriske og topografiske ejendommeligheder i disse net og elementer, som sammensætter det.

Man ser dernæst, at de fleste kanaler til dels forløber i storcirkler på planetens overflade, fra hvilken regel der dog findes undtagelser, således som det gør sig gældende med "Phasis", "Simois", "Gehon", "Indus" og ganske særligt "Nilosyrtis".

Endvidere bemærker man en anden ejendommelighed, som fremtræder i al almindelighed: enhver kanal munder i begge ender ud i enten et hav, eller en sø eller også i en anden kanal eller endelig i en krydsning af flere kanaler.

Jeg kan ikke erindre, at jeg har iagttaget, at en af disse linjer pludselig er blevet afbrudt midt i et kontinentalt område, således at de dannede en isoleret gren uden videre forbindelse. Denne kendsgerning er af største vigtighed for erkendelse af disse dannelsers natur."

Schiaparelli kommer i sin beretning ikke med en entydig forklaring på aftegningerne. Med hensyn til den i eftertiden forkætrede betegnelse "kanal", skriver han selv (side 29): "Når man nu kalder de mørke pletter på planeten for "have", så må man følgelig kalde den ovenfor beskrevne form for en "kanal". Vi vælger dette navn uden at udtale os om dette objekts sande natur."

Men Schiaparelli kom til at hænge på betegnelsen "canali", der i betydningen på fremmede sprog kommer til at fremstå som kunstige kanaler, dvs. skabt af intelligensvæsener – altså Marsboere. Han var dog overbevist om, at planeten havde mere vand på overfladen og tættere atmosfære, end vores rumsonder har påvist.

Er man interesseret i selv at læse G. V. Schiaparellis optegnelser, så kan ovennævnte bog anbefales lånt på biblioteket.

Man er i dag overbevist om, at Schiaparelli og andre tilhængere i nogen grad blev snydt af deres egne øjne. Der er tilsyneladende tale om synsbedrag, fremkaldt af mange mindre og spredte, diffuse aftegninger, der opleves som lige og sammenhængende linjer.

Med til at øge mystikken var også de to små Mars-måner, Phobos og Deimos, der blev fundet af den amerikanske astronom Asaph Hall i 1877. De var dog allerede blevet beskrevet af forfatteren Jonathan Swift i "Gullivers rejser", der udkom i 1726!

Den russiske astrofysiker I. S. Shklovsky offentliggjorde i 1959 nogle betragtninger om Phobos, der på visse områder opførte sig lidt anderledes end andre kendte måner. Den har kun en middelafstand på 9.378 km fra Mars, så fra Mars så den ud til at bevæge sig modsat hen over himlen af andre kendte måner. Samtidig havde man tilsyneladende målt, at Phobos i sin bane var på vej til at styrte ned på Mars på et tidspunkt.

Disse og andre forhold fik visse forskere til at konkludere, at der meget vel kunne være tale om en kunstig (hul) rumstation. Teorien fik ikke mange tilhængere, og vore dages nærbilleder af Phobos viser da også, at der ikke er meget om tidligere tiders snak om en rumstation i kredsløb om Mars.

I det videnskabelige tidsskrift "Nature" helt tilbage i august 1892–udgaven beskrev Lick-astronomer og Henri Perrotin nogle lysende fænomener ved Mars-skivens kant. Disse oplysninger anvendte forfatteren H. G. Wells i sin bog "Klodernes Kamp", der udkom i 1898.

Mars-månen Phobos filmet fra Mars Global Surveyor den 1. juni 2003. Phobos foretager tre omløb i døgnet i en afstand af 6.000 km fra Mars. Den kartoffelformede måne er kun 0.006 gange Jord-månens størrelse.
(Foto: NASA/JPL/Malin Space Science Systems)

I min danske udgave af denne bog skriver forfatteren om marsboernes forberedelse til deres invasion af Jorden bl.a.:

"Da den (Mars red.) i 1894 var nærmest Jorden, så astronomerne et mægtigt lys på den oplyste del af Mars. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det fremkom ved støbningen af den kæmpemæssige kanon, som de brugte til at fyre på os med."

I originaludgaven af bogen nævner H. G. Wells tilsyneladende både Lick observatoriet og Perrotin fra Nice samt tidsskriftet "Nature" (omtalt i "Sky & Telescope", maj 2001). Rigtigt liv i H. G. Wells roman kom der med skuespilleren og instruktøren Orson Welles, der i 1938 satte østkysten af USA på den anden ende med sin radiodramatisering af bogen. Tusindvis af radiolyttere troede fuldt og fast på, at marsboere havde invaderet Jorden. Hele den berømte radioudsendelse kan nu købes på cd hos SUFOI (brug kuponen side 23).

Det var ikke så mærkeligt, at H. G. Wells anvendte lysfænomenet på Mars som udgangspunkt. Det var på de tider af tekniske årsager småt med radiokommunikation, men adskillige forskere legede rent faktisk i slutningen af 1800-tallet med tanken om at kommunikere med beboere på andre planeter ved hjælp af lyssignaler og udtænkte planer om reflekterende spejle m.v.

Efter en artikel i "Sky & Telescope" maj 2001, der detaljeret fortalte om fænomenet og dets historie, lavede forskere beregninger, der skulle vise, hvornår man med størst sandsynlighed igen kunne se og muligvis registrere sådanne lysfænomener.

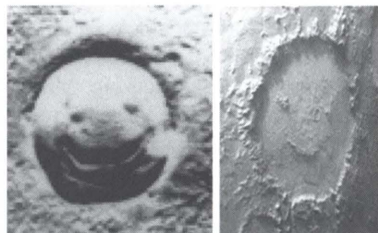
Allerede i sin september udgave samme år kunne tidsskriftet berette, at det var lykkedes ved flere lejligheder at iagttage og oven i købet videofilme sådanne lysfænomener på Marsoverfladen. Man mener, at fænomenerne skyldes, at solens lys ved bestemte lejligheder reflekteres af iskrystaller i Mars-atmosfæren eller is på overfladen. Man er overbevist om, at lysfænomener har med vejrliget at gøre – på Mars forstås.

Der er i dag ikke påvist liv på Mars. Den har en meget tynd atmosfære, som består af ca. 95% kuldioxid og knapt 3% kvælstof. Temperaturen varierer gennem Marsdøgnet og årstiden fra +15 grader C ved ækvator til –125 grader C i polområderne.

Vindhastigheder i atmosfæren kan nå op på over 300 km/t, hvilket bevirker særdeles kraftige støvstorme, der i dage eller endog måneder kan hindre udsynet til store dele af planetens overflade. Fra rumsonder har man fotograferet mere "lokale skypumper", der hvirvler støv op og aftegner sig på overfladen som skygger.

Overfladen ses på de pragtfulde fotos fra Marsoverfladen som et ørkenagtigt landskab med sanddyner og klippeblokke spredt rundt omkring. Desuden ses en del kratere. De omkredsende rumsonder har fotograferet lange bugtede dale, der ligner flodlejer, som vi kender dem på Jorden. Vand findes kun som is ved polkalotterne samt i form af permafrost få meter under overfladen.

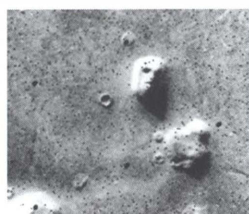
Hvis de nye rumsonder finder livsformer på Mars, vil det være første sted uden for Jorden, der påvises liv. Sådanne fund vil give anledning til mange videnskabelige diskussioner, som vi allerede så det for år tilbage med Mars-meteoritten. Men under alle omstædigheder vil det samtidig give ekstra gang i debatten om liv andre steder i verdensrummet. Om der er en form for liv på Mars, er altså ikke til at sige endnu, men der er bestemt liv i myten. ❑

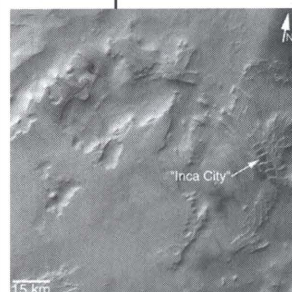
Man kunne få opfattelsen af, at Mars stadig smiler ved tanken om de hemmeligheder, planeten endnu ikke har givet fra sig, når man ser, hvordan Galle-krateret ser ud på endnu et foto fra Mars Global Surveyor (MGS). Uformelt kaldes krateret for "Happy Face", da det grangiveligt ligner en såkaldt smiley.

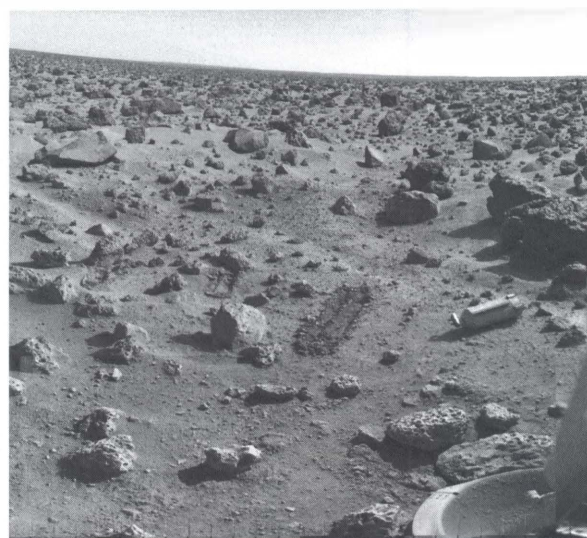
Hjerteformet fordybning på Mars dannet af lava i nærheden af vulkanen Alba Patera. Hjertet er 2,3 km på det bredeste sted. (Foto: MGS MOC Release No. MOC2-135, 17. juni 1999)

I populærlitteraturen finder man udlægningen af et mindre eroderet bjerglandskab som det såkaldte Mars-ansigt. Det så da også meget besnærende ud, da fotos fra rumsonden Viking 1 af Cydonia-området tilsyneladende viste et flot ansigt på overfladen af Mars (øverst). Senere nærbilleder af området (nederst) har påvist, at "ansigtet" blot er en tilfældig skyggevirkning i en samling klipper, der måler ca. 2 x 2,5 km i udstrækning.

Billeder af "pyramider", et "fort" og en "inkaby" har også fundet vej til en mængde artikler og bøger om postulerede, intelligente aktiviteter på Marsoverfladen. Alle disse "spændende" ting er dog for de seriøse forskere forduftet, efterhånden som NASA's rumsonder har lavet næroptagelser af områderne.

Marsoverfladen filmet fra Viking Lander 2.

Er ufoer levende væsner?

Kan der eksistere levende væsner i de højere lag af atmosfæren? Og kan disse væsner i givet fald være årsag til observationer af ufoer?

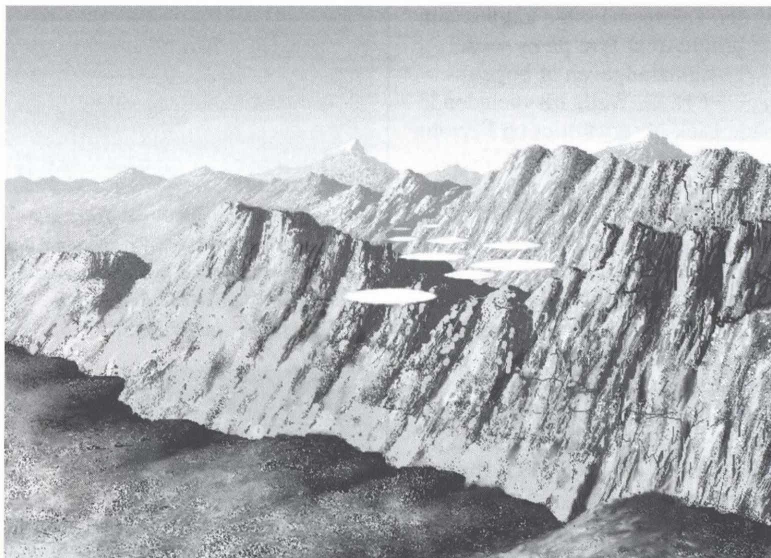
AF PEDER SCHULTZ

Som bekendt observerede Kenneth Arnold ni ufoer under en flyvning den 24. juni 1947. Ved et efterfølgende interview brugte han betegnelse "flyvende tallerkner" om det, han havde observeret. En betegnelse, der i den populære presse efterhånden blev identisk med ufoer.

Det er væsentligt mindre kendt, hvad Kenneth Arnold egentlig mente, han havde set. De tegninger, der ofte ledsager beskrivelsen af Arnolds observationer, viser som regel metalliske objekter. Tegningerne er faktisk stærkt misvisende, eftersom Kenneth Arnold selv mente, at han havde observeret levende væsner. Han betegnede dem selv som en slags flyvende vandmænd. Og som det vil fremgå af det følgende, er han ikke den eneste, der har draget paralleller imellem de egenskaber, som maritime organismer kan udvise, og de egenskaber som ufoer udviser.

Umiddelbart kan det måske synes mærkeligt at drage ligheder mellem maritime organismer, og organismer der lever i luften. Men der er en rimelig logik bag dette.

Der er mange ligheder mellem det miljø, som maritime organismer lever i, og det miljø som hypotetiske væsner i den højere atmosfære måtte leve i. Fx vil begge typer organismer leve i et miljø, hvor de frit kan bevæge sig i alle retninger.

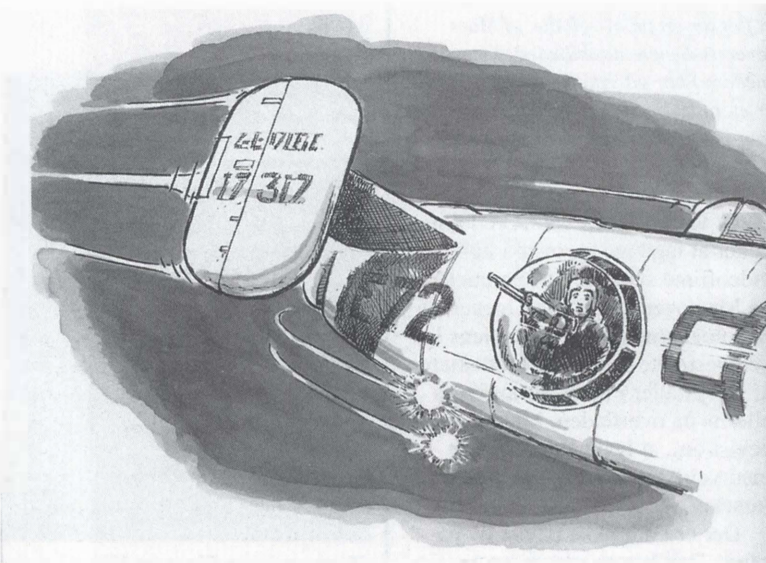
(Tegning: Deszö Sternoczky)

De er ikke bundet til at bevæge sig langs jordoverfladen. Andre ligheder vil blive nævnt nedenfor. Derfor er der også en vis logik i, at begge typer væsner vil have udviklet nogle af de samme egenskaber.

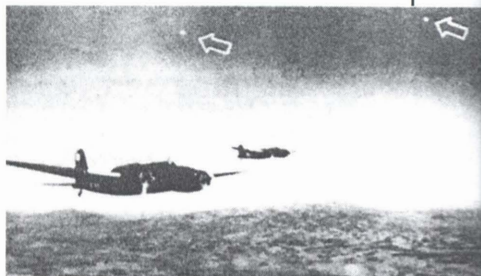
Man må dog gå et par år længere tilbage for at finde de ufoer, der først ledte til hypotesen om levende væsner i den øvre atmosfære. Det er de såkaldte "foo fighters" som blev observeret under Anden Verdenskrig. De første rapporter om disse ufoer kom fra allierede piloter, der fløj togter over Tyskland. De observerede små, lysende kugler, der fulgte flyvemaskinerne. Nogle gange blev et fly kun fulgt af en enkelt foo fighter – andre gange af hele sværme. Disse kugler udsendte et lys, der undertiden blinkede. Endvidere skiftede lyset tit mellem mange forskellige farver.

Kuglerne skiftede ofte afstand til flyet. De kunne for en tid flyve meget tæt på flyet for så pludselig at øge afstanden og så derpå igen gå tæt ind til flyet. Observationer af foo fighters blev så almindelige, at de endda blev omtalt i den engelske presse. Her kunne man læse, at det drejede sig om et nyt, tysk våben. Man mente, at der var tale om en form for fjernstyrede luftfartøjer.

Da der ingen rapporter var om, at de havde forvoldt skade på allierede fly, antog man at deres eneste funktion var rekognoscering. Men som det senere skulle vise sig, var disse foo fighters også blevet ob-

(Tegning: Per-Erik Hedman, fra bogen "Mysteriet om UFO'er", Gyldendal 1998)

serveret af tyske piloter. Det tyske luftvåben drog den konklusion, at der var tale om et nyt allieret våben. Senere viste det sig, at også japanske piloter havde observeret foo fighters under krigen i Stillehavet.

Den amerikanske zoolog Ivan T. Sanderson studerede senere rapporterne om foo fighters. Han kom til den opsigtsvækkende konklusion, at foo fighternes måde at opføre sig på var atypisk for et flyvende objekt under intelligent kontrol – men derimod var meget typisk for levende væsner. Han drog fx ligheder mellem foo fighters, der fulgte fly, og delfiner der følger skibe.

Ivan T. Sandersons teori bliver ofte betragtet som en af de mere kontroversielle teorier om foo fighterne. Men når man nærlæser interviews med piloter, der observerede foo fighters, virker én ting særligt påfaldende: Der omtales ingen forsøg på at skyde foo fighters ned - og der var sandelig ikke mangel på våben. Langt de fleste fly, hvorfra der blev observeredes foo fighters, medførte våben, der kunne bruges imod luftmål. Bombefly kunne medføre op til 16 maskingeværer til forsvar imod fjendtlige jagere.

En allieret pilot på et bombefly beretter om, hvordan hans fly blev fulgt af en foo fighter. Da objektet på et tidspunkt kom meget tæt på flyet, spurgte en af flyets skytter over radioen, om han skulle forsøge at skyde det ned. Men piloten gav ordre til ikke at skyde.

Sådanne beretninger lyder naturligvis ulogiske, hvis flybesætningerne virkelig delte den officielle mening: at der var tale om fjernstyrede, tyske fly. Var det et af tyskernes mange "Wunderwaffen", ville det naturligvis være logisk at forsøge at skyde dem ned.

Den kendsgerning, at flybesætningerne åbenbart ikke skød imod disse foo fighters, og at de bruger ord som "drilagtige" om dem, tyder på, at de instinktivt har følt, at disse lysende kugler ikke udgjorde nogen fare for dem. I den henseende passer Ivan T. Sandersons sammenligning med en flok harmløse delfiner, der følger et skib, udmærket.

Tanken om livsformer i den højere atmosfære er faktisk noget, som flere anerkendte videnskabsmænd har kommenteret. Den amerikanske zoolog og biolog Wright Patterson har udtalt, at fraværet af livsformer i den øvre atmosfære er det, som undrer ham mest ved livet på Jorden.

Livet har en evne til stort set at kolonisere alle miljøer, uanset hvor fjendtlige de må synes for os mennesker. Man kan finde bakterier, der lever i næsten kogende og syreholdigt vand, og selv på de største dybder af oceanerne, hvor der hersker et så højt tryk, at det ville knuse de fleste typer ubåde, findes et rigt dyreliv.

Men hvis man antager, at der virkelig findes livsformer i den øvre atmosfære - men at de simpelt hen ikke er blevet anerkendt af den officielle videnskab - kan man dog ud fra biologien drage et par teorier om dem.

De vil leve i et ekstremt miljø, hvor de finder ringe næring og er udsat for den kraftige stråling, som den nedre atmosfære beskytter os imod.

Det vil derfor være logisk at sammenligne dem med kendte organismer, der lever under ekstreme forhold - nemlig organismer på store havdybder. Her finder man faktisk organismer, der har mange af de egenskaber, som genfindes i ufo-beretninger. Mange af organismerne, der lever på stor dybde, kan frembringe lys. Nogle typer af gopler frembringer fantastiske lysfænomener, som fx en lysende ring der bevæger sig op og ned ad deres krop - og de kan afbryde dette lys på et hvilket som helst tidspunkt. Da deres kroppe er transparente, vil det for en rovfisk, der sniger sig ind på dem, se ud, som om de simpelt hen er forsvundet.

Når man tager i betragtning, at en meget stor del af alle ufo-observationer består i observationer af lysende objekter, der meget ofte synes at forsvinde sporløst på et øjeblik – så synes ligheden med disse dybhavsorganismers egenskaber at være ganske påfaldende.

En speciel interessant parallel imellem ufo-observationer og en kendt dybhavsorganisme, finder man hos en gople, der har udviklet den egenskab, at den kan gøre enderne af sine tentakler lysende – for derefter at løsne dem fra kroppen. Denne manøvre udfører goplen, når den føler sig truet af en rovfisk. Den afkaster de lysende spidser af sine tentakler, som vil synke, mens den transparente gople hurtigt bevæger sig opad. I mange tilfælde vil rovfisken forfølge de lysende ender af tentaklerne, mens den næsten helt gennemsigtige gople forsvinder opad. Denne manøvre leder tankerne hen på det betydelige antal ufo-observationer af "moderskibe" der udsender mindre, lysende ufoer.

Som man kan se, deler mange ufoer altså egenskaber med organismer, som er kendt af videnskaben. Der vil dog være to meget åbenlyse spørgsmål omkring hypotesen om levende væsner i den øvre atmosfære: Hvordan skaffer de sig næring? Og hvorfor finder vi dem ikke liggende på jordoverfladen, når de dør?

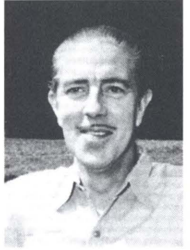
Hvad angår det første spørgsmål, så bliver der faktisk tilført mindre mængder af organisk materiale til den øvre atmosfære, der i teorien kunne fungere som næring for disse væsner. Der er fx fundet svampesporer i luftprøver, som er taget næsten ved grænsen til verdensrummet.

Angående spørgsmålet om de manglende fund af organismer på jordoverfladen, må man huske på, at mange organismer kan nedbrydes forbløffende hurtigt, når de fjernes fra deres naturlige miljø. De fleste vil sikkert have set, hvor hurtigt en vandmand, der er skyllet op på en varm sommerstrand, forsvinder. Dette har den logiske forklaring, at en vandmand består af 98 % vand. Når først vandet er fordampet, er der kun et par ubetydelige, slimede klumper tilbage.

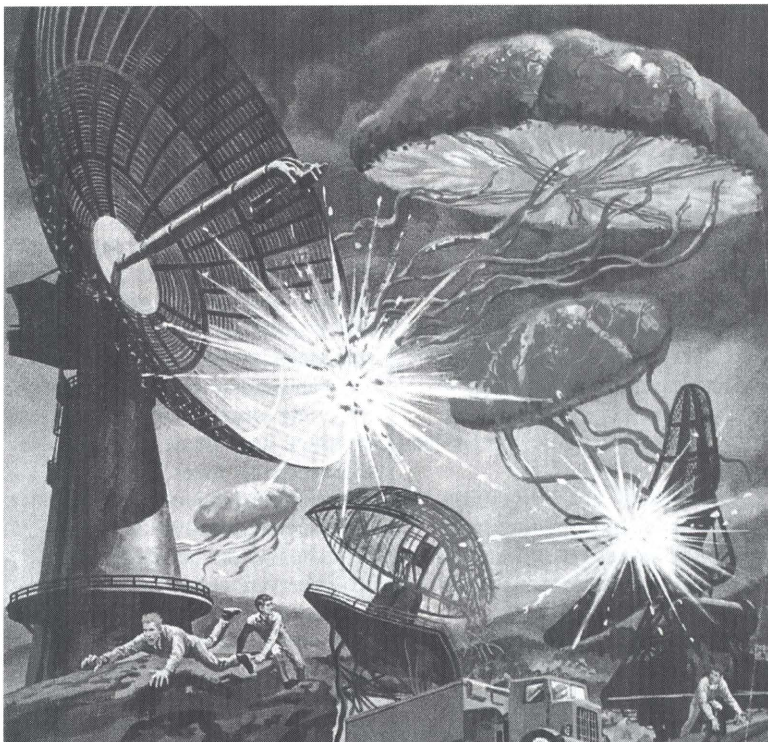
Eksisterer der levende væsner i de øverste lag af atmosfæren, vil det være logisk at antage, at de hovedsageligt består af gasarter. I så fald kan de muligvis allerede begynde at gå i opløsning, når de kommer ned i den tættere del af atmosfæren. Dette ▶

En pilot møder i 12.000 meters højde en mystisk livsform i Conan Doyles "Horror of Heights".

Ivan T. Sanderson (1911-1973) er forfatter til adskillige bøger. På dansk er bl.a. udkommet "Ufo'er i havets dyb", Bogan 1982.

Aliens i form af kæmpemæssige vandmænd på forsiden af "UFO Magazine" fra 1972.

vil betyde, at kun rester af dem vil nå ned til overfladen. Og der findes faktisk mange beretninger om nedfald af materiale, der kunne være rester af sådanne organismer. Et typisk eksempel er det såkaldte "englehår" som er rapporteret fra mange lande.

Englehår beskrives typisk som en slags slimede trevler, der typisk findes hængende i træer eller lignende. De går oftest i opløsning efter relativt kort tid. Desuden er det værd at bemærke, at ildelugtende gasarter ofte nævnes i forbindelse med steder, hvor ufoer er set lande. Disse gasarter kunne stamme fra nedbrydningen af levende organismer.

Endelig bør nævnes et par eksempler, hvor øjenvidner specifikt har beskrevet ufoer som levende organismer. I september 1891 blev byen Crawfordville i USA angiveligt terroriseret i to dage af et ufo, der blev beskrevet som en sky – men med et stort, rødt øje og finnelignende udvækster. I løbet af de to dage, hvor ufoen hang over Crawfordville, dykkede den flere gange ned imod byen og udsendte en intens varme, der tvang indbyggerne på flugt.

Fra 1950'erne findes der fra USA flere meget enslydende beretninger om ufo-landinger, hvor ufoen efter kort tid er gået i opløsning. Fælles for disse beretninger er, at øjenvidnerne faktisk beskriver ufoerne som levende væsner. Beretningerne taler om geleagtige, organiske ufoer, der i visse tilfælde vibrerede på en måde, som ledte øjenvidnernes tanker hen på et døende væsen. I ét tilfælde, den 28. februar 1958 i Florida, blev der angiveligt foretaget et forsøg på at tage en prøve fra et sådant ufo. Men prøven gik i opløsning med samme hast som ufoen, der var landet i en have. En anden interessant detalje ved denne beretning er, at ufoen beskrives som næsten helt transparent.

Som det ses, er hypotesen om levende væsner i den øvre atmosfære ikke så fantastisk, som den umiddelbart lyder. Og skulle den være sand, vil den kunne forklare mange ufo-observationer. Den forklarer naturligvis ikke beretninger om metalliske ufoer og påståede kontakter med besætninger fra ufoer. Men det er værd at huske, at langt de fleste ufo-rapporter kun omtaler ting, der er set i luften. I de fleste tilfælde drejer det sig om lysende objekter, og som omtalt ovenfor, er det velkendt, at levende organismer både kan udsende lys og være næsten helt transparente på samme tid. Dette passer meget godt ind i de mange beretninger om mystiske lys, der tilsyneladende kan dukke op og forsvinde, som det passer dem. Det er altså en hypotese, som er værd at tage i betragtning i forbindelse med et betydeligt antal ufo-observationer. ❑

Kilder:

Trevor James Constable: *Sky Creatures - Living UFOs*, 1976

Ronald D. Story: *The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters*, 2001

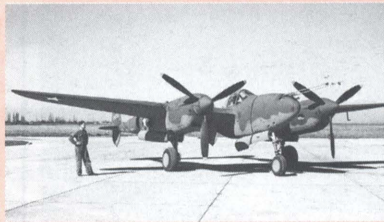
Se også artiklen "Livsformer i atmosfæren" i *UFO-Nyt* nr. 2/2001, side 5-6

UFO-Nyt retter

Vi har rigtig mange vågne læsere. Det fik vi endnu engang bekræftet, da UFO-Nyt nr. 2 udkom. Flere reagerede prompte på det foto af en English Electric Lightning F.1, som vi bragte side 5. Billedet var korrekt nok, men vi skrev fejlagtigt i billedteksten, at det var en Lockheed P-38 Lightning. Som det ses af disse to fotos, er der faktisk ret stor forskel på de to flytyper. ❑

English Electric Lightning F.1. (Foto: Allan Barley)

Lockheed P-38F Lightning.

Ukendt objekt ved rumstationen

NASA forsøger i øjeblikket at identificere et lille objekt, der blev filmet af besætningen om bord på den internationale rumstation ISS torsdag morgen den 12. juni 2003.

AF OLE HENNINGSEN
FOTOS: NASA

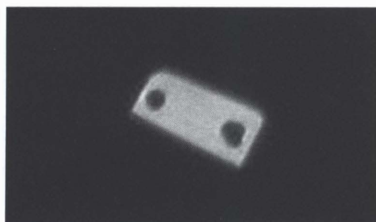
Den amerikanske astronaut Edward T. Lu fik øje på objektet uden for vinduet i rumlaboratoriet Destiny laboratorium og tog billeder af det.

"Han beskrev det som et rektangulært formet stykke metal ca. 5 cm langt," fortalte NASA's talskvinde Kylie Moritz fra Johnson Space Center i Houston, Texas.

"Forskerne på Jorden analyserer Lus billeder, men har endnu ikke tilstrækkelige oplysninger om objektets bane og retning til med fuldstændig sikkerhed at kunne sige, hvor det stammer fra. Det er ret sandsynligt, at det kom fra den internationale rumstation selv, da det nogenlunde havde samme fart og var i samme bane som ISS. Objektet forsvandt senere ud af syne."

"NASA bad U. S. Strategic Command om at samle oplysninger om objektet," fortalte NASA's talskvinde videre, men kunne ikke tilføje enkeltheder om, hvad StrategicCommando i givet fald ville foretage sig.

Når det lille objekt har tiltrukket sig en vis opmærksomhed, skyldes det bl.a., at Strategic Command også sporede et lille objekt i nærheden af rumfærgen Columbia kort efter, at den senere forulykkede rumfærge efter opsendelsen var gået ind i sin bane om Jorden.

Det lille objekt fotograferet af astronaut Edward T. Lu

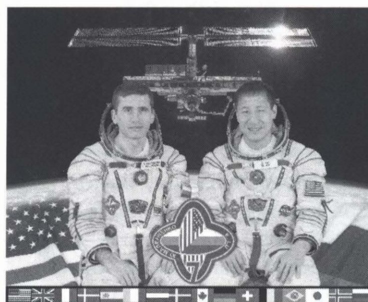
"Det kan dog være en slags udvendig mærke, mærkat eller lignende. Gisningerne er baseret på størrelsen og udseendet, men det er nu bare en af vore første tanker," udtaler Kylie Moritz.

NASA's teknikere havde planer om at sende billeder af sådanne mærker op til ISS, så Lu kunne sammenligne dem med det objekt, han så, og muligvis ad den vej identificere det. De nævnte mærker har nogenlunde den størrelse, som Lu beskrev.

NASA havde i den forbindelse også kontakt med de russiske forskere om det ubemandede russiske Progress forsyningsrumskib, der dokkede til rumstationen onsdag morgen den 11. juni. Men ud over sammenkoblingen med det russiske forsyningsskib var der ikke sket noget, som kunne forklare objektet.

"På grund af objektets ringe størrelse var der ingen større fare for, at det kunne skade rumstationen alvorligt. Der er derfor heller ingen planer om at inspicere stationen udefra med rumstationens robotarm," tilføjer NASA's talskvinde.

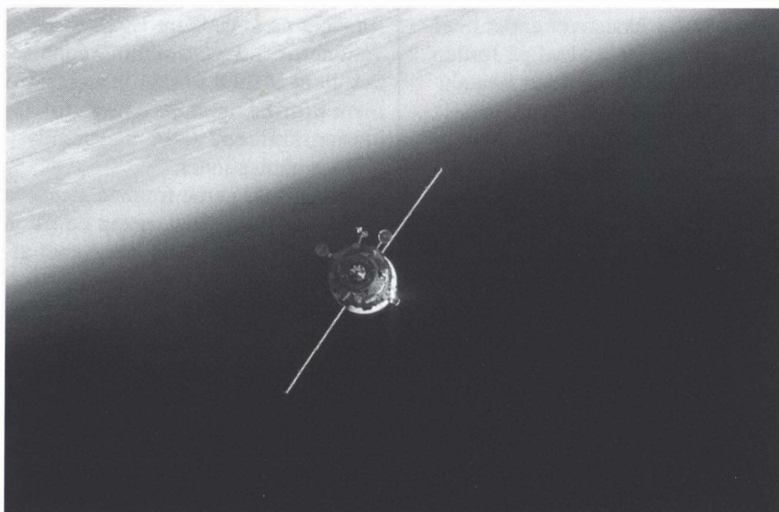
UFO-Nyt har spurgt astronaut Lu på rumstationen, om han eller NASA's jordpersonnel var kommet frem til en endelig konklusion på, hvad objektet egentlig var, men har i skrivende stund endnu ikke fået svar på forespørgslen. Vi har også bedt NASA om et foto af objektet i en bedre opløsning og forstørrelse, end hvad der umiddelbart var offentliggjort i NASA's fotoarkiver på internet. Læserne vil blive holdt underrettet, hvis der kommer nyt i sagen.

Den russiske kommandør Yuri I. Malenchenko (tv.) og den amerikanske astronaut Edward T. Lu fotograferet til det officielle portræt for den 7. ISS ekspedition. Billedet er taget i Gagarin Cosmonaut Trænings Centret i Star City i Rusland.

Den 7. ISS-ekspeditions logo.

Det ubemandede Progress forsyningsrumskib nærmer sig ISS.

Astronaut Lu fortæller iøvrigt, at man fra ISS sagtens kan se andre satellitter. Det er bedst at kigge efter dem tæt på solopgang og solnedgang ligesom på Jorden, hvor det jo altså er os, der bl.a. kigger efter ISS! "Og det er faktisk ret hyggeligt at se," tilføjer han.

Det er jo ofte blevet påstået, at Den kinesiske Mur er det eneste menneskeskabte bygningsværk, som med det blotte øje kan ses fra Månen. Det kan man nu ikke. Det er blot en god historie. Men astronaut Lu har fra ISS forsøgt at ▶

tage gode billeder af muren. Det er endnu ikke lykkedes, men det skyldes nu, siger han, at vejret har været for dårligt, og sigtbarheden derfor for ringe, når de har været i nærheden. Han håber dog, det vil lykkes, inden han vender tilbage til Jorden.

Man kan sagtens se byer og andre ting på Jorden, herunder pyramiderne i Egypten. Men det hjælper nu betydeligt, når man anvender en kikkert, tilføjer han. Så er det meget nemt at se havne, veje og skibe, fx store tankskibe på oceanerne.

"Man kan også se kondensstriber fra fly, og en sjælden gang får man øje på et fly for enden af en kondensstribe, hvis sollyset reflekteres i flyet," fortæller astronauten.

Sammen med rumstationens kommandør, den russiske kosmonaut Yuri I. Malenchenko, er Edward T. Lu midt i deres seks måneders ophold på rumstationen, der forventes at slutte i oktober 2003. Så er det planen at afløse dem med et andet tomandshold af astronauter, der sendes op til ISS med et russisk Soyuz rumskib. ❑

Edward Lu er 39 år og elektronikingeniør fra Cornell-Universitet og doktor i anvendt fysik fra Stanford Universitet i 1989. Hans speciale er soludbrud. Han arbejdede for Honolulus universitet, inden han blev optaget i NASA's astronautkorps i 1994. Lu har fløjet to gange tidligere på rumfærgerne. I 1997 besøgte han Mir med STS-84, og i 2000 deltog han i STS-106 missionen sammen med Malenchenko. Han har tilbragt mere end 504 timer i rummet og foretaget en rumvandring på seks timer og 14 minutter.

SUFOI og undersøgelsen af UFO'er

AF DITTE PETERSEN, KRISTIAN MOLBO JACOBSEN & STINE RASMUSSEN

At UFO'er forstået som antagelsen om udenjordisk liv i høj grad har almenhedens interesse, var for os en kendsgerning, da vi valgte at skrive om troen på UFO'er som et socialt fænomen. Vi har gennem vores projekt søgt at afklare, hvilke samfundsmæssige forhold, der har gjort og gør sig gældende i forhold til at antage denne forestilling.

I vort projekt inddrog vi en analyse af de store historiske linjer i ufologiens historie startende ved Kenneth Arnolds observationer i 1947, hvorefter vi satte fokus på to danske grupper, der også beskæftiger sig med UFO-fænomener om end på to vidt forskellige måder. Disse danske grupper er IGAP og SUFOI, og indeværende artikel vil primært beskrive de overordnede eller de mest fremtrædende analyseresultater i forhold til SUFOI.

Som det er enkelte af læserne bekendt, rundsendte vi et antal spørgeskemaer blandt abonnenterne på *UFO-Nyt* og *UFO-Kontakt*. Skemaerne havde til hensigt at indfange forskellige karakteristika, der kunne være beskrivende for medlemmerne i forhold til UFO-fænomenet.

Spørgeskemaundersøgelsen viste bl.a., at 47,8% af de adspurgte SUFOI-medlemmer mener at have observeret noget, som de ikke har kunnet finde en naturlig forklaring på, og derved må karakteriseres som et Uidentificeret Flyvende Objekt, hvor det tilsvarende tal for den danske befolkning generelt er 10%, jf. en Gallup-undersøgelse fra 1995.

Ligeledes viste undersøgelsen, at 89,1% af SUFOI-medlemmerne mener, at der eksisterer andet intelligent liv i universet end på Jorden, og 26,1% mener, at vi har kontakt med disse livsformer.

Ca. ¾ af SUFOI-medlemmerne var ydermere af den overbevisning, at UFO-observationer altid bør undersøges videnskabeligt.

I vores undersøgelse skulle medlemmerne ligeledes angive køn, alder og uddannelse, hvoraf det fremgik, at ca. 65% af SUFOI's medlemmer er mænd, og gennemsnitsalderen er ca. 57 år.

Efterfølgende foretog vi analyser ud fra *UFO-Nyt* fra årene 1999-2002 og ydermere anvendte vi SUFOI's nyudgivne cd-rom (SUFOIs Historie 1975-2000) til at hente konkrete oplysninger fra. Sigtet med analysen har været at undersøge, hvordan bestemte samfundsmæssige træk har haft betydning for SUFOI's arbejde og for udviklingen af forståelsen af UFO-begrebet.

Vi har i projektet som det væsentligste fundet, at SUFOI ønsker at se sig selv som kompetente til at give forklaringer på UFO-observationer. Det er vores opfattelse, at de går seriøst og minutiøst til værks i forsøget på at forklare UFO-observationerne. Ikke desto mindre lader det til, at SUFOI ønsker at fremstå mere kritiske og at have mere forklaringskraft end andre tilsvarende UFO-organisationer.

SUFOI vil gerne fremstå som eksperter på området, netop ud fra ambitionen om at blive anerkendt af den etablerede naturvidenskab. Af samme grund arbejder man seriøst og tager naturligt afstand til uvidenskabelige konklusioner og antagelser i forhold til UFO-observationer.

Vi har erfaret, at SUFOI har ét væsentligt problem i forhold til at blive anerkendt af videnskaben, netop den omstændighed, at hele deres grundlag baserer sig på

andre menneskers observationer og fortolkninger af et observeret fænomen. SUFOI antager implicit, at når mennesker observerer et eller andet, har det rod i en objektiv virkelighed, der lader sig forklare videnskabeligt. Denne ukendte, objektive virkelighed søger man at få videnskaben til at interessere sig for, men det må siges at være et svært projekt, da man faktisk ikke ved, hvad man søger efter. Det lader ikke til, at SUFOI gør sig klart, at en subjektiv fortolkning i forhold til en observation ikke nødvendigvis har en objektiv modpol.

Vi mener ydermere at kunne argumentere for, at SUFOI's medlemmer nærer en skjult forhåbning om eller tilfredsstiller en nysgerrighed i forhold til antagelsen om udenjordisk eksistens.

Selv om SUFOI ikke kan sandsynliggøre, at blot en enkelt af alle deres indrapporterede observationer er relateret til udenjordisk eksistens, er det ikke desto mindre dette forhold, man hele tiden og igen forholder sig til, blot i forhold til at afklare, om der gives andre forklaringer på et givet fænomen end rumskibe. Indtrykket ud fra bladene var i tillæg til denne antagelse, at man til tider lod fortolkningen af en observationsberetning være op til læseren selv.

Ved hele tiden at give et indtryk af sig selv som videnskabeligt arbejdende kan man i højere grad legitimere over for omverdenen at forfægte antagelsen om udenjordisk liv et sted langt ude i universet snarere end at hævde den på Jorden, hvilket man ikke har belæg for at udtale sig om. Arbejdet med observationsberetninger og de almindelige spørgsmål, der relaterer sig til UFO-fænomenet, såsom konspirationer og abductions bliver således til en hobby, der drejer sig om at tilfredsstille nysgerrigheden angående forestillingen om udenjordisk liv.

SUFOI minder i høj grad om den almindelige danske befolkning, der nærer en nysgerrighed overfor antagelsen om intelligent liv i rummet. Blot er denne og tilsvarende tendenser mere udprægede hos SUFOI, og man beskæftiger sig efterfølgende mere aktivt med det og på en måde, der er accepteret i det almindelige samfund, nemlig ved at forsøge at forstå det videnskabeligt.

Selv om det er SUFOI's hensigt at få den etablerede naturvidenskab til at beskæftige sig med fænomenet, må det siges, at SUFOI's primære formål er at tilfredsstille nysgerrigheden om udenjordisk liv på accepteret vis i form af en videnskabelig tilgang.

Om SUFOI er bevidst om det eller ej, må det siges at være et langsigtet projekt at få videnskabens anerkendelse, når de ikke selv kan udpege et forskningsobjekt, men blot antager, at der forekommer et sådant. For at videnskaben skal kunne beskæftige sig med et givent forhold, må det kunne udpeges og beskrives med henblik på videre forskning. Fortællinger om observerede forhold er ikke tilstrækkelige.

Det kan ydermere undre, hvorfor SUFOI i udgangspunktet søger naturvidenskabens anerkendelse og ikke også andre videnskabers anerkendelse. Er man ikke åbne over for den mulighed, at der skulle være samfundsforhold, der har betydning for antagelsen om intelligent liv i rummet?

Afslutningsvis kan det bemærkes, at det burde være oplagt at antage, at eftersom SUFOI kan forklare en så høj grad af observationer, ville troen på besøg fra udenjordiske intelligenser mindskes. Dette er dog ikke tilfældet og slet ikke hos SUFOI i forhold til resten af Danmark. Man kan måske snarere hævde, at eftersom 5-10% af observationerne er uopklarede, får det dem til at fremstå som mere tydelige og plausible indikationer på, at udenjordiske har kontakt med Jorden. ❑

For god ordens skyld vil vi også benytte pladsen her til at sige de velvillige abonnenter tak for deres besvarelser. Vi vil ydermere også sige tak til Torben Birkeholm, fordi han var behjælpelig med at skaffe materiale til brug ved udarbejdelsen af analysen, og han bistod os, når vi havde spørgsmål. Desuden vil vi også sige tak til repræsentantskabet for deres velvillige indstilling over for projektet.

Af hensyn til *UFO-Nyts* læsere har vi primært skrevet artiklen ud fra vores indholdsanalyse af SUFOI. Vores øvrige analyser af de mere overordnede samfundsmæssige forhold, som vi anser for vigtige at have i betragtning i forhold til antagelsen om udenjordisk intelligens, er udeladt for overskuelighedens skyld. Hele projektet kan rekvireres ved henvendelse til kristian molbo@stofanet.dk.

Artiklen er skrevet af Ditte Petersen, Kristian Molbo Jacobsen og Stine Rasmussen på baggrund af et bachelorprojekt fra februar til juni 2003 på 6. semester af sociologiuddannelsen ved Aalborg Universitet.

UFO-center drejer nøglen om

De håbede på at tiltrække i tusindvis af besøgende om året, men nu har lederne af Norsk UFO Center besluttet at stoppe. De er løbet tør for penge.

UFO-centret åbnede ved Ålen i Sør-Trøndelag sidste sommer nær Hessdalen, som er kendt for sine mange ufoobservationer (se også UFO-Nyt 3/2000). Man havde håbet på, at omkring 38.000 besøgende ville købe billet til centret hvert år. Der kom dog færre end 2.000 det første år, så nu er centrets startkapital på 900.000 norske kroner ifølge avisen Adresseavisen brugt.

Der er stor skuffelse i lokalområdet, som har stillet kapital til rådighed for projektet. Private investorer har også deltaget i projektet, som oprindeligt havde et udviklingsbudget på 20 millioner norske kroner.

Centrets beskedne stab af medarbejdere har indstillet deres arbejde, mens bankerne afgør centrets fremtid. Centret bestod af et udstillingsområde og et cafeteria, som nu er lukket. Ambitiøse udvidelsesplaner er også stillet i bero ❑.

/-for

Mystisk væsen fundet i Østrig

Var det et nyt dyr eller et fra fortiden? Eller måske en alien, der ikke var kommet med sit rumskib retur? Dette var nogle af tankerne, der fløj gennem hovedet på østrigeren Olga Schilke, da hun i april 2003 fandt et ejendommeligt, indtørret væsen ved bredden af vandløbet Kirchheimer i Radenthein i delstaten Kärnten i Østrig.

AF OLE HENNINGSEN

"Jeg var chokeret," fortalte Olga Schilke, da hun havde gjort sit usædvanlige fund.

"Med det usædvanlige 'ansigt' havde væsenet virkelig en lighed med noget ujordisk," fortalte hun til den østrigske presse, bl.a. Kleine Zeitung Online den 26. april 2003.

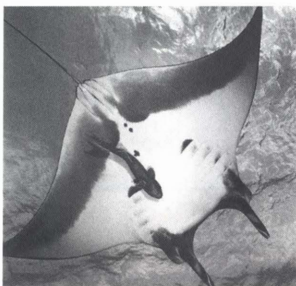
"Jeg lod det mærkelige væsen ligge, men det var det første, jeg tænkte på næste morgen, og så gik jeg hen og fandt det igen og tog det med hjem."

Ingen vidste umiddelbart, hvad det var for en mærkelig skabning, så Kärntens ekspert i eksotiske væsener, Sabine Happ, blev spurgt.

"Jeg vidste nu heller ikke, hvad det var, før min datter fandt ud af, at det drejede sig om en fisk, nemlig en rokke," fortæller Sabine Happ til Kleine Zeitung Online.

Sabine Happ med det „mystiske" væsen.

Karakteristisk for fiskene i rokkefamilien er den flade, næsten rombeformede krop, det lidt spidse mundparti, og den lange, tynde hale. Mund og gællespalter sidder på undersiden, som er grålig og glat.

Der findes talrige rokkearter. Munden er forsynet med tandplader, som rokken anvender til at knuse føde som fx krabber, fisk og rejer.

"Det er denne mund, som kan ses på den indtørrede rokke, og 'væsenets øjne' er i virkeligheden rokkens gællespalter, som vandet normalt strømmer igennem," fortæller Sabine Happ.

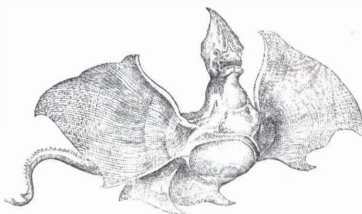
Radenthein bliver altså ikke et nyt pilgrimssted for ufo-fans med denne helt naturlige forklaring på det mærkelige væsen.

"Der har ganske rigtigt været hav i dette område," fortalte senere geologen Friedrich Hans Ucik fra Landesmuseum, "men sidste gang var for 6–7 millioner år siden."

Så det er altså ikke derfra, væsenet stammer.

Det mest mystiske er så måske i virkeligheden, hvem der i deres stille sind har moret sig med at placere den indtørrede og omformede rokke så langt fra dens naturlige miljø.

For et par år siden havde undertegnede lejlighed til at studere en sådan indtørret rokke i en souvenirshop i en af de mindre byer ved sydbredden af Gardasøen i Italien.

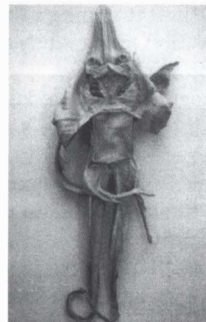

Ligesom rokken fra Østrig så denne rokke ejendommelig ud, idet dens "vinger" var blevet skåret til og under tørringen havde været snøret sammen. På denne måde fik den sin næsten menneskelige form med hoved, arme og ben, der åbenbart så får nogle til at tænke på aliens.

Selv om det var fristende, kunne jeg nu alligevel ikke få mig selv til at give de 2-300 kr. ud på denne specielle souvenir, og desværre havde jeg ikke mit fotoapparat på mig, så jeg kunne forevige "væsenet fra det ydre rum".

Sådanne rokker har også tidligere forundret menneskene. På internetadressen: www.ubs.sbg.ac.at/sosa/rara/63577III.htm har Universitätsbibliothek Salzburg under "Sondersammlungen, Abbildungen aus alten Drucken (1501-1800)" gengivet træsnit udført af naturvidenskabsmanden Ulisse Aldrovandi. Under overskriften "Ulisse Aldrovandi: Monstrum historia. Bologna, N. Tebaldinus 1642 und Serpentum et Draconum historia. Bologna, C. Ferronius 1640", afd.63.577 III vises flere illustrationer af søslanger og søuhyrer, herunder også en drage "Draco alter ex Raia exsiccata concinnatus". Denne drage er helt tydeligt fremstillet af en tilskåret og formet rokke.

Så det var altså en gammel historie! ❑

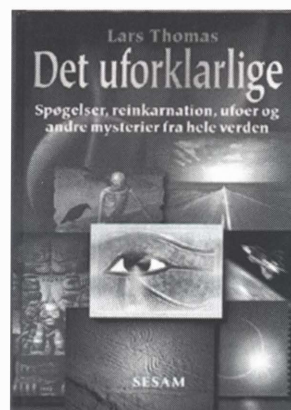

Det italienske skeptiker-tidsskrift "Scienza & Paranormale" beskæftigede sig i vinterudgaven 1997/98 med samme slags "rokke-uvæsen" i forbindelse med offentliggørelsen af et tilsvarende "mystisk" foto på forsiden af et lokalt ugeblad, der skrev om fundet af "en rød mumie i en hønsegård – rød som en marsmand".

En af de lidt mere specielle ufo-kontaktpersoner er Frank E. Stranges fra USA. I publikationen "UFOs Uncensored" fra december 1966 fremviser han en kasse med en sådan rokke. Han er ude af stand til at sige, hvad der nøjagtigt er tale om, men mener dog, at det er en slags maritimt væsen fra vores egen planet. Billedet forekommer sammen med forskellige andre fotos og tegninger af påståede observerede monstre under overskriften "Humanoids from the stars".

Bognyhed

Det uforklarlige

I skolen lærer vi, at videnskabsmændene for hver dag, der går, ser længere og længere ud i rummet, og længere og længere ind i cellernes og atomkernernes inderste hemmeligheder. De har faktisk løst de fleste af naturens og eksistensens gåder. Det passer bare ikke! I vores højteknologiske verden falder fisk ned fra himlen. Folk bryder i brand uden nogen påviselig årsag og bliver reduceret til aske på få sekunder. Man opdager ikke, at en forbipasserende er et spøgelse, før man går lige igennem ham. Dyrelivet svarer ikke altid til zoologibøgernes angivelser. Og tusinder af mennesker er overbevist om, at vi ikke er alene i universet, og at intelligente væsener fra andre planeter jævnligt aflægger besøg.

Tag med på en udflugt i den gråzone, der ligger mellem det velkendte og det ukendte.

I *Det uforklarlige* beretter Lars Thomas om en lang række tilsyneladende uforklarlige fænomener - fra huse, der er hjemsøgt af spøgelser til spontan selvforbrænding, vandrende sten, reinkarnation, psykokinese, korncirkler, Loch Ness-uhyret, UFO'er og meget, meget mere.

Det uforklarlige, 192 sider, illustreret og indbundet. **Kr. 249,00**
(Bestillingsnr. B-046). Bogen kan bestilles på nedenstående kupon.

Tilbud og nyheder til læserne

Alle varer kan bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer.
Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**. Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 19,00 - uanset hvor meget du bestiller.

Navn: ______________________

Adresse: ______________________

Send venligst de afkrydsede varer:

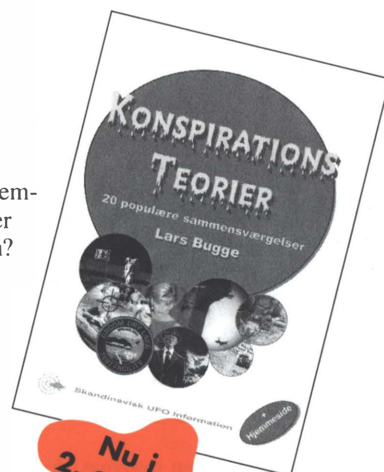
- ❍ **Det uforklarlige (bog)** Kr. 249,00
  Nyhed
- ❍ **Konspirationsteorier (bog)** Kr. 88,00
  Nu i 2. oplag!
- ❍ **Kenneth Arnold fortæller (kassettebånd)** Kr. 20,00
- ❍ **The War of the Worlds (CD)** Kr. 88,00
- ❍ **Mysterious Spheres (CD)** Kr. 129,00
  (førpris kr. 169,00)
- ❍ **Ufoernes verden (4 hæfter på ialt 212 sider om UFO-klassikere!)** Kr. 79,00
  (førpris kr. 126,00)
- ❍ **Det glemte folk (2 bind)** kr. 298,00
  (førpris kr. 360,00)
- ❍ **UFO-plakat** kr. 40,00
  (førpris kr. 90,00)
- ❍ **UFO-Vision (6 numre)** Kr. 198,00
  (førpris kr. 526,00)
- ❍ **UFO'er - Tæt på et mysterium** Kr. 90,00
  Nu igen på lager!

Til det samlede beløb lægges kr. 19,00 i porto/ekspedition

A. F. U.
Box 11027
600 11 NORRKÖPING
Sweden

Konspirationsteorier
- 20 populære sammensværgelser

Bogen fortæller om begivenhederne bag de berømte konspirationsteorier, og den fremlægger de spor eller omstændigheder, som konspirationsteorierne bygger på. Ofte er sporene mere konkrete, end man tror: Hvorfor er der en stavefejl på Elvis' gravsten? Hvorfor hvirvlede månelandingsfartøjet ikke støv op? Hvor er resterne af det fly, som blev fløjet ind i Pentagon 11. september? Hvorfor står tallet 666 på alle stregkoder? Hvordan kunne Robert F. Kennedy blive dræbt af et skud bagfra, når han blev angrebet forfra?

Dette er den første bog om konspirationsteorier på dansk - og den er blevet godt modtaget af pressen. Bogen blev bl.a. anmeldt i *Go' Morgen Danmark* (TV2) den 11. april.

"...den er festlig læsning..." *(Ekstra-Bladet, 17. april 2003)*

Der er en hjemmeside knyttet til bogen på **www.ufo.dk**. Her kan man læse om flere konspirationsteorier - både kendte og ukendte - paranoide og sandsynlige.

"Konspirationsteorier - 20 populære sammensværgelser" er på 42 sider i A4 format og gennemillustreret.

Pris kr. 88,00
(Bestillingsnr. B-045). Bogen kan bestilles på kuponen side 23.

SUFOIs Historie 1975 - 2000

Den gennemillustrerede beretning om SUFOI's aktiviteter gennem mere end 25 år. Det arbejde, der for alvor bragte ufoer på avisernes forsider som et fænomen, der skulle tages alvorligt. Det er 240 siders ufo-historie, foreningshistorie og personhistorie. Bogen gennemgår i syv omfattende kapitler ufo-sagen i Danmark. Mere end 150 illustrationer - de fleste i farver. Omfattende indeks.

Leveres i to udgaver:

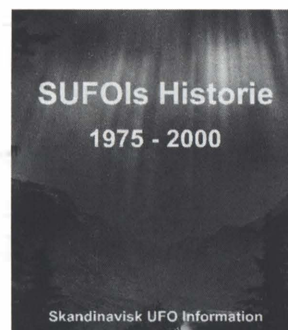
Cd-udgave med bogen i pdf-format	**kr. 220** (SUFOI medl. **kr. 120**)
Komplet bogudgave (ringbind) incl. cd	**kr. 580** (SUFOI medl. **kr. 380**)

Bestillingsseddel

SUFOIs Historie 1975 - 2000

Hermed bestilles:

_______ stk. "SUFOIs Historie" som cd-udgave (bestillingsnr. CD-007)

_______ stk. "SUFOIs Historie" som bog-udgave (incl. cd) (bestillingsnr. B-044)

Navn: ______________________________

Adresse ______________________________

____

( ) Jeg er medlem af SUFOI/abonnent på UFO-Nyt

Kuponen sendes til **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**, og vi sender straks et girokort. Porto/ekspeditionsgebyr er kr. 19,00.